XVI. évfolyam 40. szám · Ára: 1 forint · 1960. október 6

Ludas Matyi

Mészáros András rajza

1776-ban

· Eisenhower: Psszt, elnök úr! Ne tessék már olyan sokat emlegetni azt a gyarmati függetlenséget! Kellemetlen lesz Herternek az ENSZ-ben...

Elfogyott a kockacukor

Toncz Tibor rajza

Mindennapok hálája

Vasvári Anna rajza

GYURKA ELSZÁMOL

Írogatom a kiadásaimat, hiányzik húsz forint. No jó. Hívom a gyereket.

– Számoljuk végre össze, fiacskám. Adtam neked a múlt héten ötven forintot, ugye? Ebből tíz a zsebpénz...

– Húsz. Az előző héten ugyanis nem adtál, anyukám, mert kölcsön kértél tőlem tízet.

– Jó. Marad harminc. Ebből a tartozás a német órára tíz, marad húsz. Add ide.

– Az nem húsz. Mert közben el kellett mennem fogorvoshoz: autóbusz oda-vissza három, mert ugye, arról volt szó, hogy a zsebpénzemből csak azt fizetem én, ami szórakozás, ami nekem kellemes és a fogorvos igazán nem kellemes, de gyalog nem mehettem. Ma viszont borbélynál is voltam, kizárólag a ti kedvetekért, ami borravalóval együtt négy. Továbbá adtam apunak még a múlt hónapban kölcsön tízet, hogy vegyen nekem virágot, amit odaadtam neked a szülinapodra, azt most ebből levonom, az akkor öszszesen huszonhét...

– Hogyhogy huszonhét? Tizenhét!

– Azért huszonhét – hadarja Gyurka –, mert elfelejtettem mondani, hogy be kellett fizetni az iskolába egy tízest a kirándulásra, tulajdonképpen húszat kellett volna, de nekem, mint jó tanulónak, csak tízet, szóval, tulajdonképpen a másik tízet, amit megspóroltam nektek a jó tanulásommal, igazán nekem adhatnátok, mert így semmi örömöm az egészből, mert így a jutalom a tiétek és nem az enyém, szóval, ha ezt is számítom, akkor összesen harminchét, vagyis nem én tartozom neked hússzal, anyukám, hanem te adj nekem tizenhetet, illetve...

Most végre lélegzetet vesz a hadarás közben s én kábulatomból magamhoz térve, gyorsan közbevágok:

– Jó, jó, hagyd már abba, ezek szerint én tartozom neked tizenhéttel... – de ő már hadar tovább s én érzem, hogy egyre jobban szédülök...

– Nem egészen tizenhéttel, hanem ötvennel! Mert tudniillik azzal, hogy nyertem a Népsport olimpiai pályázatán egy fényképezőgépet, megint csak nektek spóroltam meg legalább százhatvanat, amenynyiben kihallgattam a múltkor, hogy a születésnapomra akartok venni egy Pajtás fényképezőgépet, amit ezek szerint, minthogy nyertem egy sokkal jobbat, bizonyára nem vesztek. De azért azt hiszem, egy szülinapi gépbe csak vettetek volna egy tekercs filmet is, ami tizenegy forint, plusz a százhatvan, amibe a gép kerül, az tehát 171. Na már most, én ebből a 171-ből csak huszonkettőt vettem el két tekercs filmre, ami, ha hozzáadjuk a tizenhéthez, az összesen 39 és másolópapír tizenkettőért, mert képzeljétek, milyen isteni, van egy fotószakkör a suliban, ahol nekem ingyen előhívják, csak éppen a másolópapírt kellett megvennem. Ja, és elfelejtettem mondani, hogy befizettem az iskolába nyári cirkuszelőadásra 12 forintot, mert jelentkeztem, mert te mindig mondod, anyukám, hogy én csak művelődjem, az akkor 63 és... és levittem a Pistit is borbélyhoz a múlt héten, az volt 5, tehát már 68 és...

Valami sóhajtásféle hagyhatta el a számat, mert Gyurka pillanatnyi szünetet tartott és érdeklődve nézett rám. Elővettem a pénztárcámat és megadóan kinyitottam:

– Itt egy húszas. Megegyezünk?

Gyurka reálpolitikus. Fél másodperc alatt döntött. Kikapta a kezemből a pénzt és kirohant. De az ajtóból visszakiabált:

– Szóval, te tartozol negyvennyolccal!

Pongrácz Zsuzsa

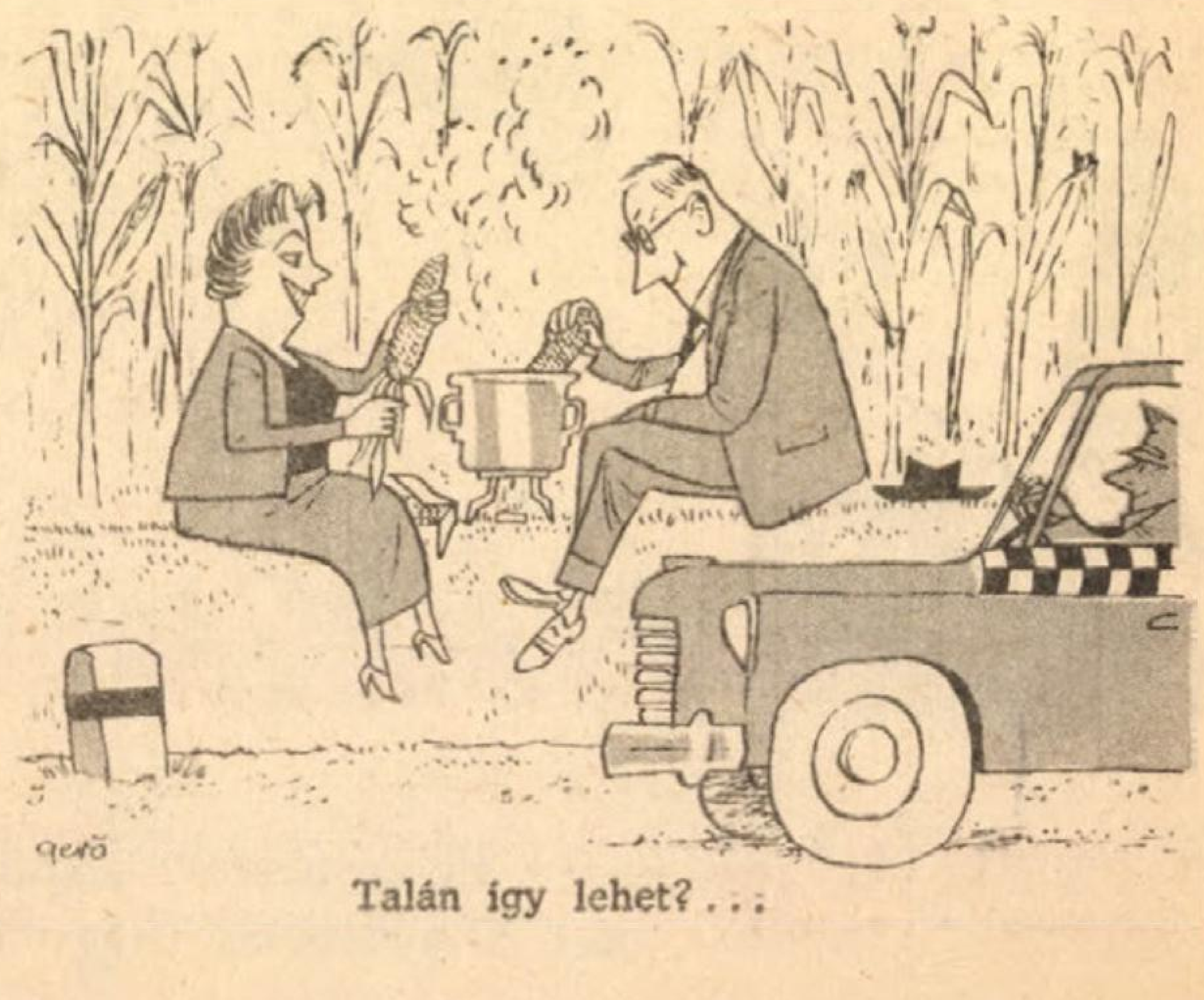
A pesti utcán tilos a főtt kukorica

Várnai György rajza

– Azértis eszünk!

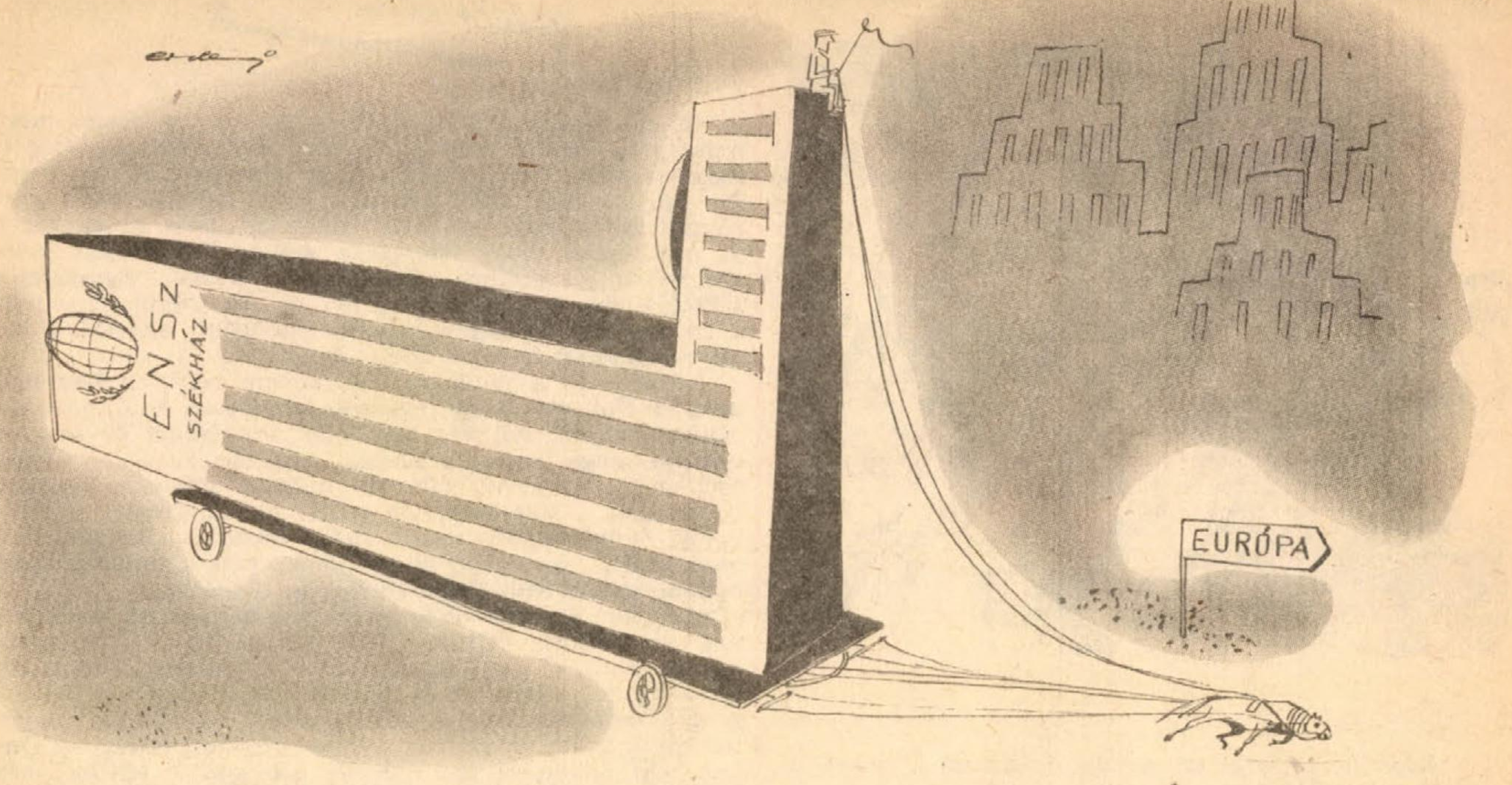
Gerő Sándor rajza

Talán így lehet?...

Herter lidérces álma

Erdei Sándor rajza

Apró dolgok

Casanova emlékiratainak bevezetőjében olvastam az alábbi részletet:

„Egy kiváló francia literátor – Gerard Bauer – kiszámította, hogy Casanova évenként átlag három nőnek csavarta el a fejét; ötvennyolc

éves koráig összesen százhuszonkettőnek."

A bevezető szerzője büszkén hozzáteszi:

„A mi Báthory Gáborunk ennél sokkal többre vitte."

Éljen! Meg van mentve a haza becsülete. Kis nemzet vagyunk, de felvesszük a versenyt ezen a téren is.

Hajrá, magyarok!

Gyerekkorom óta szeretnék rendezni.

Ha megengednék, teljesen új felfogásban rendezném a Pillangókisasszonyt. Véleményem szerint a konfliktus nem a kis japán lány és Pinkerton között van, hanem Pinkerton és Pinkertonné között.

Tessék elképzelni, milyen muri lehetett Pinkertonéknál, midőn a férj bevallotta, hogy gyereke van Pillangókisasszonytól. Ha ez nem konfliktus és még hozzá alapvető, akkor micsoda?

Az én Puccini-értelmezésemben Pinkertonné nem jelenne meg a színen, csak a hangja, elöl-hátul kivágott magas cében és a férj Pinkertonné Hangjával vitatkozna.

Ha ez a felfogás nem új és nincs igazam, akkor ne rendezzek többé az Operában.

Vasárnap a Vidám Parkban.

Az Elvarázsolt Kastély előtt százan és százan állnak, férfiak és nők, vállt vállnak vetve, visszafojtott lélegzettel. A Kastély kívülről is látható nyitott folyosóját lesik, ahol egy elmés szerkezet – meglepetésszerűen – felfújja a nők szoknyáját. Ha egy szoknya fellebben, a nézőtér egy emberként kacag. Néhány nézőnek a könnye is kicsordul nevetés közben.

Ott, a Vidám Parkban jutott eszembe, hogy megreformálom a vígjátékokat. Hazamentem és azonnal nekifogtam az írásnak. Íme, egy részlet készülő színművemből:

Éva (fiatal, csinos nő, be): Jó reggelt, igazgató kartárs!

A revízió elkészítette a statisztikát. *(Sutty, a szoknya felrepül.)*

Igazgató: Küldje be Kovácsnét az iktatóból...

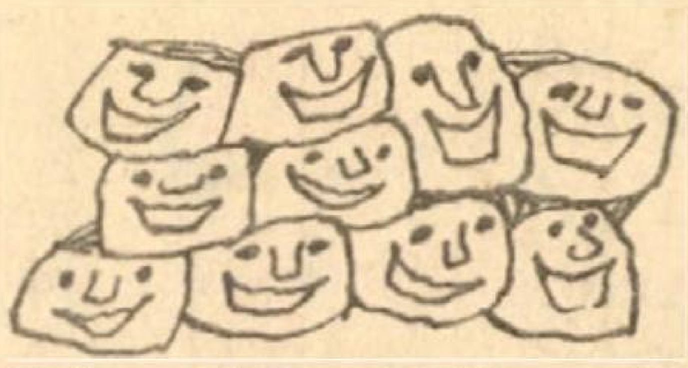
Éva: Azonnal küldöm. *(Kimegy, útközben sutty, de a szoknya nem repül fel.)*

Kovácsné (be): Hívatni tetszett? *(Sutty, a szoknya majdnem felrepül, de aztán mégse.)*

Igazgató: Hány levél futott be ma? *(Sutty, a nadrág marad.)*

Kovácsné: Nyolcvan levél. *(Sutty, a szoknya felrepül.)*

És így tovább és így tovább. Két óra kacagás. Ezentúl nem

töröm a fejem tréfákon. Törje a fejét a Molière!

Sutty!

Na, hála istennek, lehet üzenni az Epszilon Eridani nevű csillagra. A technika már elő tud állítani olyan adó- és vevőkészülékeket, amelyekkel megteremthető a kapcsolat az

előbb említett csillaggal, s annak lakóival. Ha egyáltalában vannak ott lakók és van adó-vevőkészülék.

A válasz körülbelül harminckét év alatt érkezik vissza a Földre. Lelki szemeimmel már látom a figyelmeztető táblát az űrtelefonokon:

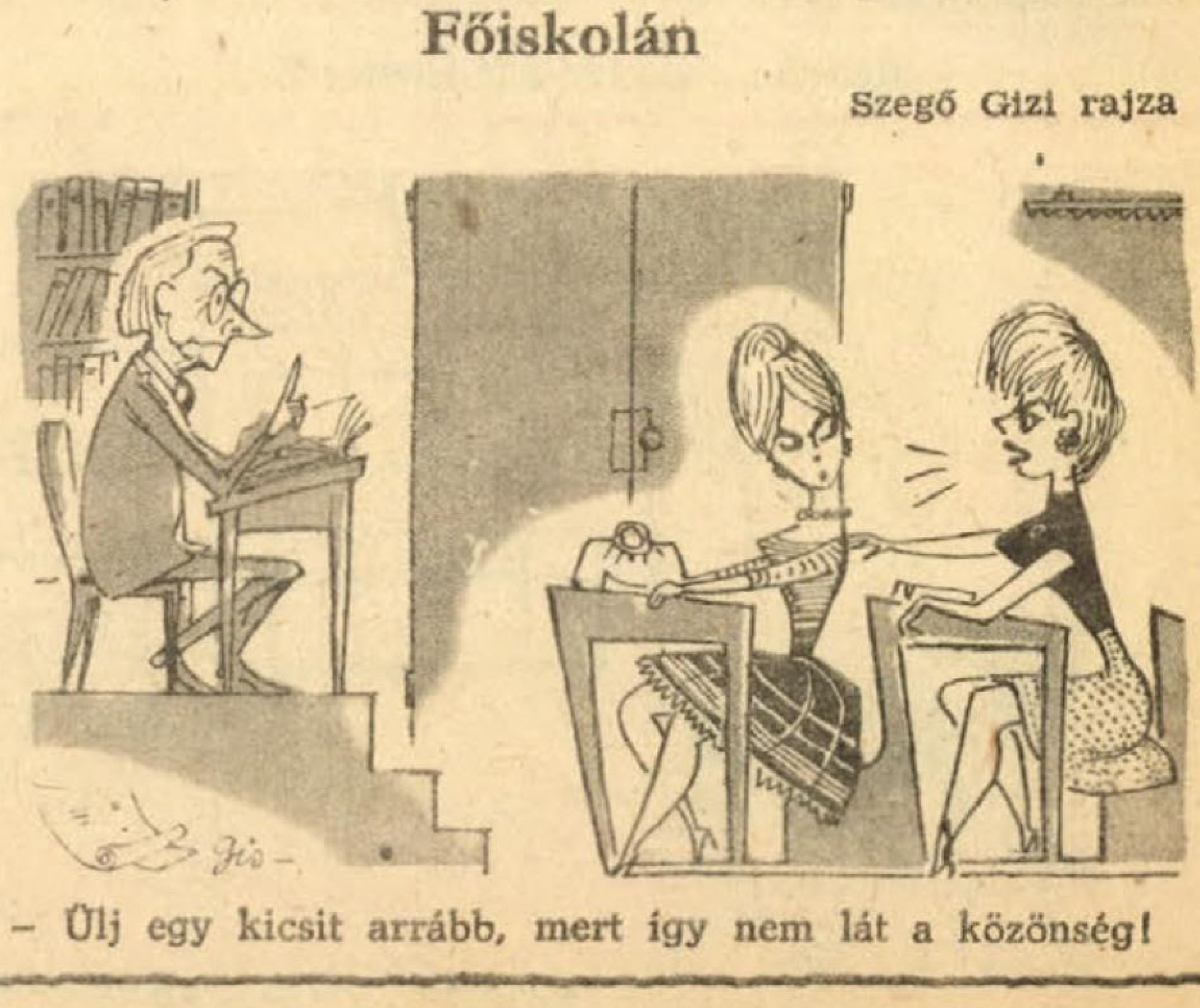
„Beszélj röviden! Beszélgetési idő: 500 év!"

Azon röhögök, mekkora telefonszámlát fognak fizetni a leszármazottaim!...

Mikes György

Tanévnyitó a Színház- és Filmművészeti Főiskolán

Szegő Gizi rajza

– Ülj egy kicsit arrább, mert így nem lát a közönség!

Háry János legújabb meséje

Szegő Gizi rajza

– Képzelje, a portás azt mondta, válasszam ki a nekem legjobban tetsző szobát!

Javítják az abroncsszoknyát

Erdei Sándor rajza

– Mancika, adja ide a forrasztópákát!

LEVÉL a féltékenységtől

Tisztelt Uram!

Öt évi házasság után azért hagyta el a felesége, mert nem bírta tovább elviselni az Ön örökös féltékenységét. Ezzel szemben Ön azt állítja, hogy sohasem volt féltékeny rá, hanem csak arról van szó, hogy mérhetetlenül szerelmes belé. Úgy véli Ön, valójában nem is ez lehet az oka annak, hogy felesége a szépen berendezett összkomfortos lakásukból visszatért a sokkal szerényebb szülői házba s nem tart igényt az Ön szerelmére, sem a háromezres keresetére, inkább eltengődik egyedül a saját másfélezer forintos fizetéséből.

Tehát nem a féltékenysége, hanem végtelen szerelme bírta rá Önt arra, hogy legális érdeklődésén felül, naponta egyszer-kétszer felhívja telefonon a feleségét és megtudakolja, hogy vajon a hivatalában tartózkodik-e avagy esetleg házon kívül van. Ha imádott felesége ilyenkor behallózott a kagylóba, Ön máris halkan letette a hallgatót. Ennyi is elég volt: a drága asszony a helyén van, nem bujkál, nem hagyja ott napközben a munkahelyét, hanem szüntelenül Önre gondol és dolgozik.

Majdnem az őrületbe kergette Önt, amikor egy alkalommal nem találta helyén a feleségét, pedig csak az egyik rokona hívta el egy negyedórára a szomszédos presszóba, hogy valami bonyolult és diszkrét családi ügyben tanácskozzék vele. Ez még évekkel ezelőtt, házasságuk elején történt, s azóta az asszony minden percéről elszámolt Önnek. Ön követelte így! Persze, ezt sem a féltékenység diktálta, hanem az idő múlásával sem csökkenő szerelme és megható érdeklődése felesége iránt.

Valójában nem tudom megérteni, hogy felesége miért is kezdett egyre inkább félni Öntől, a szemrehányásaitól, a botránytól, a házi perpatvartól, amit Ön időnként rendezett, ha hitvese valakire is rápillantott, vagy munkája végeztével nem rohant haza, mert például orvoshoz kellett mennie, vagy a varrónőhöz, esetleg egyik barátnőjével leült trécselni a Duna-parton. Ön ilyenkor utólag érdeklődött az orvosnál, ellenőrzött a varrónőnél és nyomozott a barátnőnél. Szó sincs róla, nem a féltékenységtől, hanem olthatatlan szerelmétől űzve.

Megértem afeletti szomorúságát, hogy felesége az iránta megnyilvánult szüntelen gyöngédséget szűnni nem akaró kínzásnak vélte, s végül is elhagyta Önt, mit sem törődve egy magára maradt szerelmes férj fájdalomtól összetört szívével.

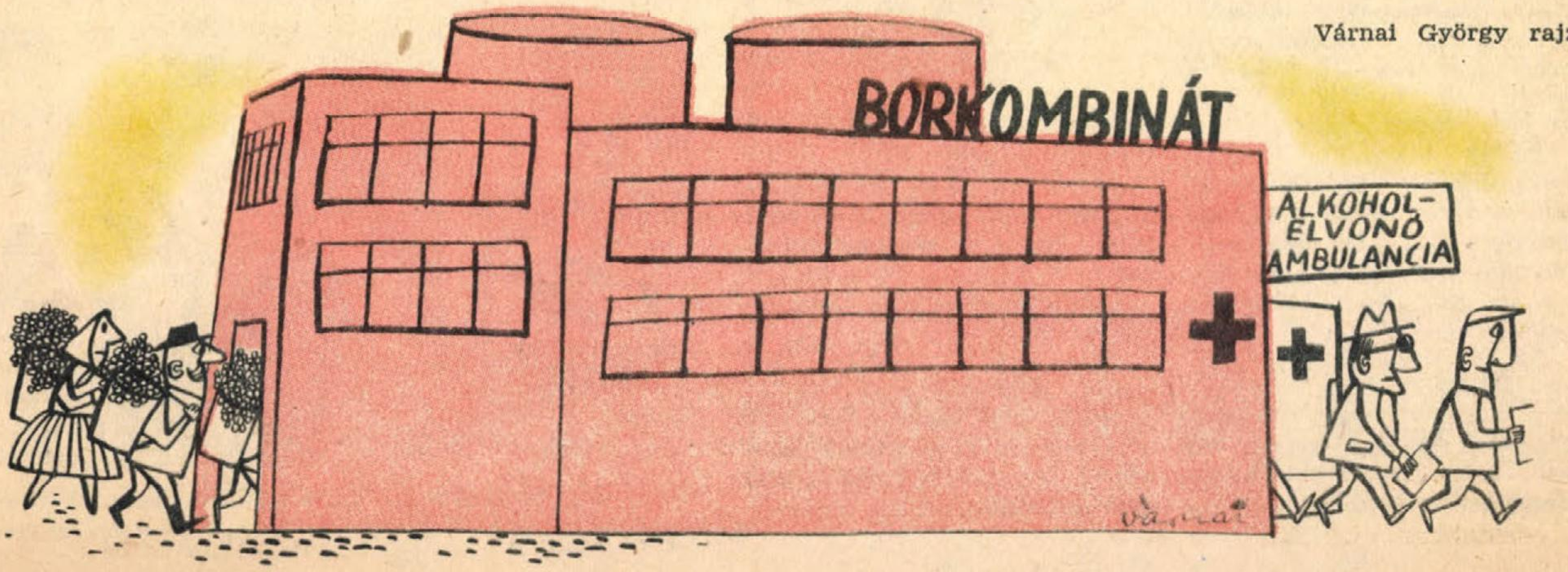
Dehát, kedves Uram, az asszonyokat nem lehet kiismerni és nem Ön az egyetlen, aki nem képes az asszonyi lélek rejtelmeiben eligazodni. Nemrég egyik napilapunkban egy tudósítást olvastam, amely arról adott hírt, hogy egy betegesen féltékeny férj súlyosan megsebesítette és félholtra verte feleségét. Mikor az asszony sérüléseiből felépülve elhagyta a kórházat, a következő tanúvallomást tette a Budapesti Fővárosi Bíróságon:

„Áldott jó ember az én uram, nem vét az a légynek sem. Amit tett, azt is szerelemből tette. Alig várom már, hogy kiszabaduljon, nem kell nekem senki más, csak ő."

Ha szabad tanácsolnom: Ön is ilyen asszonyt vegyen el, ha netán kedves felesége nem térne vissza Önhöz összkomfortos otthonába. Feltéve, hogy talál ilyet.

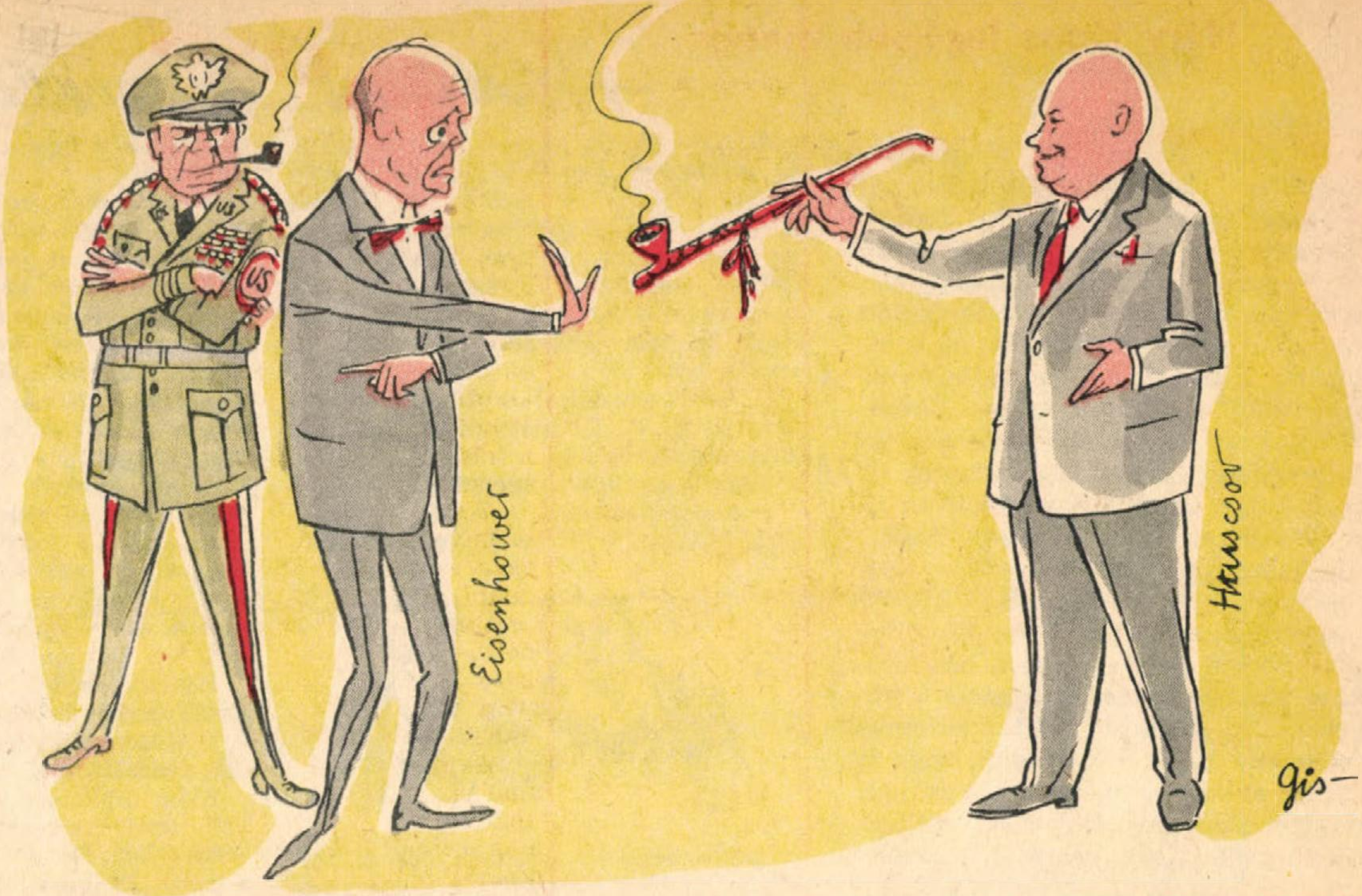
Földes György

Várnai György rajza

A békepipa

Szegő Gizi rajza

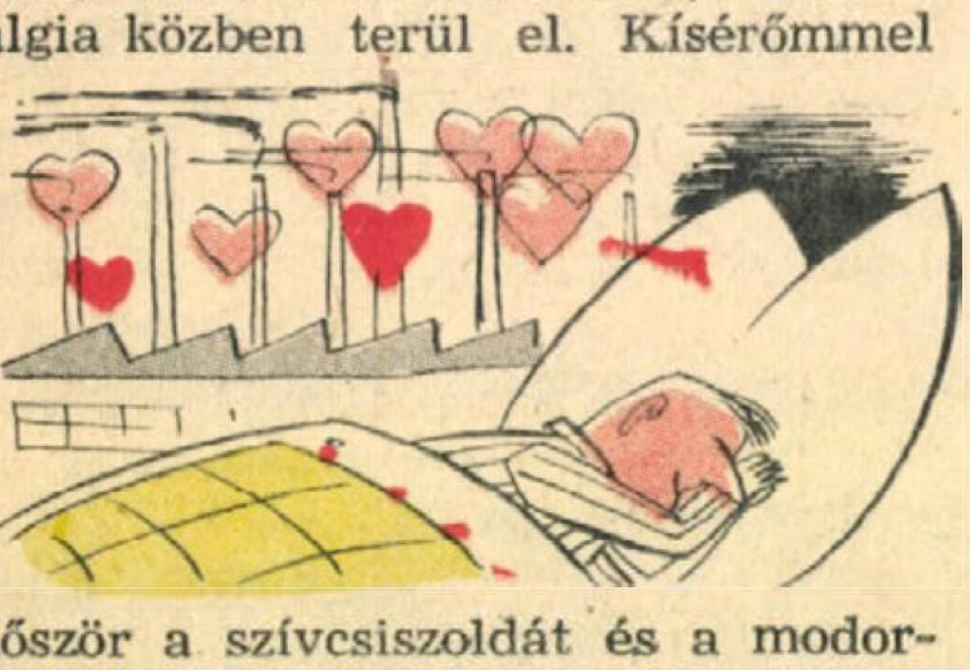
Eisenhower: Sajnálom, a Pentagon eltiltott a dohányzástól . . .

Édes álom

Álmomban a szeretetgyárban jártam.

Ugyanis egész nap az járt az eszemben, hogy a szeretetben valahogy még mindig gyengén állunk, kissé hiánycikk-számba megy. Ez az egésznapos töprengés, valamint a közvetlen lefekvés előtt elfogyasztott nagymenynyiségű káposztáscvekkedli őrölhette fel amúgy is gyenge idegrendszeremet oly mértékben, hogy a fentemlített fantasztikus álomba merültem.

A szeretetgyár hatalmas kombinát, amely túl a Soroksári úton, a Nosztalgia közben terül el. Kísérőmmel

először a szívcsiszoldát és a modorfinomítót jártuk végig, ahol futószalagon készülnek a legmodernebb intrikairtó berendezések.

Impozáns látvány!

A gigantikus gépek megállás nélkül járnak s közben mindenfelől fúrók potyognak, melyeket egy elmés szerkezet nyomban a vaskereskedésekbe juttat el, hogy családi tragédiák és különböző áskálódások helyett fejlődő iparunkat szolgálják.

És közben — kedves figyelem a gyár vezetősége részéről — a hangszóró egész nap az emberszeretet két kiváló zenés prófétájának, Halupka Tódornak és Pék Ödönnek „Muszáj téged szeretni" című táncdalát bömböli, túlharsogva a gépek zakatolását.

A gyárnak saját csókoldája is van, itt hosszabban elidőztünk, mert túlnyomórészt női munkaerők végzik a beszerelést. Elismeréssel adóztunk az automatikus rúzsletörlő készüléknek, majd átsétáltunk a bájolóba, ahol egyelőre bokáig jártunk a bájban, amely csak később kerül a finomítóba, ahol addig hevítik, míg valódi kellem lesz belőle.

Meg kell jegyeznem, hogy a kihullott selejt (gyűlölet, harag, aljasság stb.) sem vész kárba, ezekből ízléses hamutartókat készítenek.

Szinte lehetetlen a kombinát valamennyi részlegét felsorolnom, a kártalanítótól a szenvedélymentesítőig, talán legimpozánsabb a hálaterem, ahol bálákban állnak a hálák. Mindeme üzemrészek tökéletes kooperációja folytán jön létre a valódi száz százalékos szeretet, amely aztán ízléses csomagolásban kerül a kiskereskedelembe, ahol is a szükséglet szerint osztják szét, aszerint, ki mennyire van rászorulva. Özvegyek, árva gyerekek, elhagyott menyasszonyok és humoristák dupla kvótában részesülnek.

Még csak annyit, hogy a nyersanyagot illetően is önellátó a gyár: saját jóságültetvényeken termelik, ahol a vezető egyszemélyben gazdatiszt és jószágigazgató.

Búcsúzáskor megajándékoztak egy kis mintacsomaggal, amely állítólag több évre szóló szeretetet tartalmaz. Szívdobogva és boldogan siettem vele hazafelé, görcsösen ügyelve, nehogy valamiképp elveszítsem. A Rákóczi út közepe felé járhattam, amikor egy izgága járókelő nagy sietségében nekem jött, majd rám förmedt:

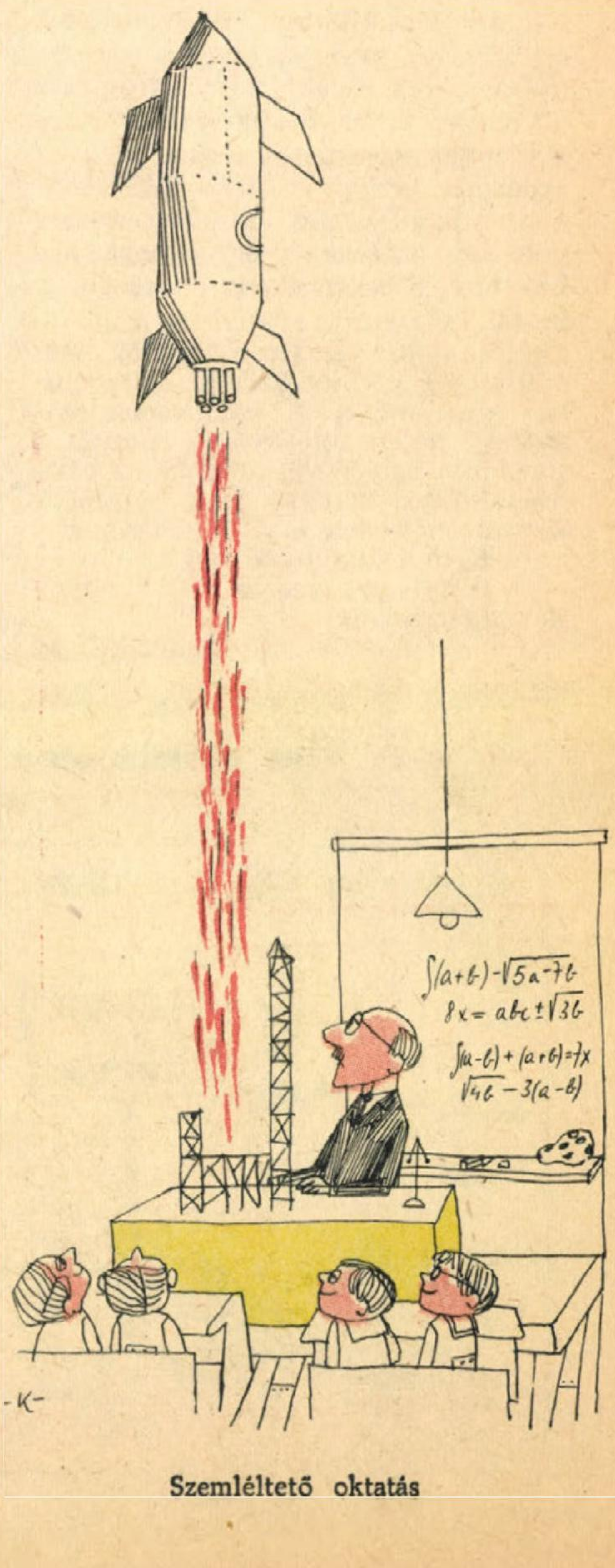
— Nem tud vigyázni, maga marha?

Innen tudtam meg, hogy felébredtem.

Darvas Szilárd

Modern fizikaóra

Kaján Tibor rajza

Szemléltető oktatás

Diagnózis

Barátom mesélte:

— Nem jól éreztem magamat a napokban. Egy kicsit szédültem, fájt a fejem és hasogatott a bal térdem. Elmentem az orvosomhoz. Szeretem őt, művelt, sokoldalú ember, nem szakbarbár. Alaposan megvizsgált. Először a szívemet hallgatta meg, miközben a kongói helyzet nehezen áttekinthető voltát fejtegette. Elmondotta, hogy Kaszavubu szerepét nem látja eléggé tisztán, viszont az az érzése, hogy Lumumba helyzete az elmúlt néhány nap alatt megerősödött. Miközben a tüdőmet kopogtatta, megjegyezte, hogy szerinte Kennedynek nagyobbak az esélyei, főleg délen, feltéve persze, ha Nixon nem használja ki a vallási kérdést. Megnézte a torkomat is, s közben tarthatatlannak jelentette ki azt a helyzetet, hogy az ENSZ székhelye New Yorkban van, mintha Genf nem lett volna elég jó. Előbb-utóbb úgyis valamelyik semleges országba kerül. Miközben a térdemet ütögette, kétségeit fejezte ki De Gaulle algériai tervezetével kapcsolatban, s felhívta a figyelmemet Ferhat Abbas pekingi látogatására. Amikor kinyújtottam a nyelvemet, fejcsóválva mondta, hogy a kasmiri helyzet Nehru pakisztáni látogatása alatt sem javult, hiába született meg a vízügyi egyezmény. Ekkor behunyt szemmel kellett az ajtó felé mennem, mialatt a kubai támaszpontokról volt szó. Alaposan megnyomogatta a hasamat, s bosszankodva beszélt a laoszi helyzetről, amelyben aggasztó mozzanatokat lát. Ha a lázadók nem számolnak a Patet Laóval, súlyos hibát követnek el. A pulzusomat számolta, majd fejcsóválva beszélt a jordániai helyzetről, amelyet az arab menekültek kérdése csak súlyosbít. Ezután megmérte a vérnyomásomat.

— És mit állapított meg?

— Azt, hogy Csombe nem tarthatja magát sokáig.

Feleki László

Házunk specialitása

Utazni jó. Új tájakat, új embereket, új szokásokat ismerünk meg és – nem utolsó sorban – új ételeket és italokat ízlelünk. A bécsi repülőgépen Tafelspitzről álmodoztam, a híres osztrák sóbafőttről, amelyet a Sacherben tálalnak borsos-kapros szósszal és borsos áron. Régi barátom lelkendezve fogadott a repülőtéren.

– Velem ebédelsz? – ez volt az első kérdése, de inkább parancsnak hangzott, mint érdeklődésnek.

Elcipelt egy kis vendéglőbe.

– Székely gulyást rendeltem – mondotta büszkén. – Ilyet még nem ettél!

Igazat mondott. Huszonöt éve él külföldön, nyilván elfelejtette a székely káposzta valódi zamatát.

– Sokat ettem a repülőgépen – mentegetőztem, amikor teli tányéromra tekintett.

– Nem baj, de utána jön a túróscsusza!!

Jött. Budapesten osztályon aluli étteremben sem mernék a vendégek elé rakni.

Hörpintettünk a viszontlátás örömére.

– Nem is veszed észre, mit iszol? – kérdezte némi szemrehányással.

– Lőrét – szerettem volna mondani, de mint a lovagias magyar nemzet képviselője, így feleltem: „Finom bort."

– De milyen finomat! – rikkantott. – Tiszteletedre szerezték be. Ez a híres balatonkanászosi puttonyos-máslás.

Pontosan olyan íze volt.

Este egy ismerős osztrák családnál vacsoráztam. Meg sem lepődtem, amikor bográcsgulyást kínáltak. Ez olyan k. u. k. magyar étel volt, akadt benne bőven paprika, minden egyéb ízesítő. Ha behunyt szemmel eszem, talán meg is esküszöm, hogy grenadirmarsot raktak a tányéromra. Ímmel-ámmal fogyasztottam, mire a háziasszony jóságosan megkérdezte:

– Nem akar egy kis magyar szalámit? Valódi! Nézze, még itt lóg a nyakában a nemzeti színű pántlika.

Alig hevertem ki a bécsi utazás gasztronómiai fáradalmait, örvendetes bulgáriai meghívást kaptam. Házigazdáim, ahogy mondani szokták „tejbe-vajba fürösztöttek". Könnyen tehették, van bőven mindkettőből az újjászületett országban. Reggelire a híres bolgár joghurtot élveztem, amelyet a békebeli reklám úgy hirdetett, hogy száz évig él tőle az ember, utána a pesties elnevezésű „mismás"-ot, a többféle zöldséggel kevert nemzeti rántottát. Ha így megy – gondoltam –, megismerem a sajátos bolgár ételeket. De nem így ment.

Elvittek ebédelni a magyar étterembe. Étvágygerjesztőt hordoztak körül.

– Kapsz különleges snapszot – ígérték vendéglátóim.

Előre örültem a híres Pliszka konyaknak, amely versenyezik a francia készítményekkel. De ennek már a színe sem tetszett. Bennszülött barátaim szagolgatták, kéjjel szürcsölgették és elismerően jegyezték meg:

– Hiába, nincs finomabb ital a kecskeméti barackpálinkánál!

Felesleges mondanom, hogy utána magyar fatányéros érkezett, majd szilvásgombóc és mindkettőt mint „házunk specialitását" mutatták be.

Vacsorát egy kedves kolléga még kedvesebb felesége főzött. Töltött paprikát. Náluk ez a magyar étel volt a ház specialitása.

Szerencsésen hazaérkezve alig vártam, hogy valódi hazai ételt fogyasszak és igazi magyar borral öntözzem. Be is tértem kedvenc éttermembe és gonddal láttam hozzá a menükártya tanulmányozásához. A régi kedves pincér kitépte a kezemből.

– Ne is tessék töprengeni! Hozok egy pompás angol bélszínt à la Wellington, olyan puha, mint a vaj. Aztán leöblítjük egy krigli valódi pilzeni sörrel.

Belenyugodtam. Úgyis útra készülök. Borsos tokányt és debrői hárslevelűt majd kapok a prágai Bellevue étteremben.

Stella Adorján

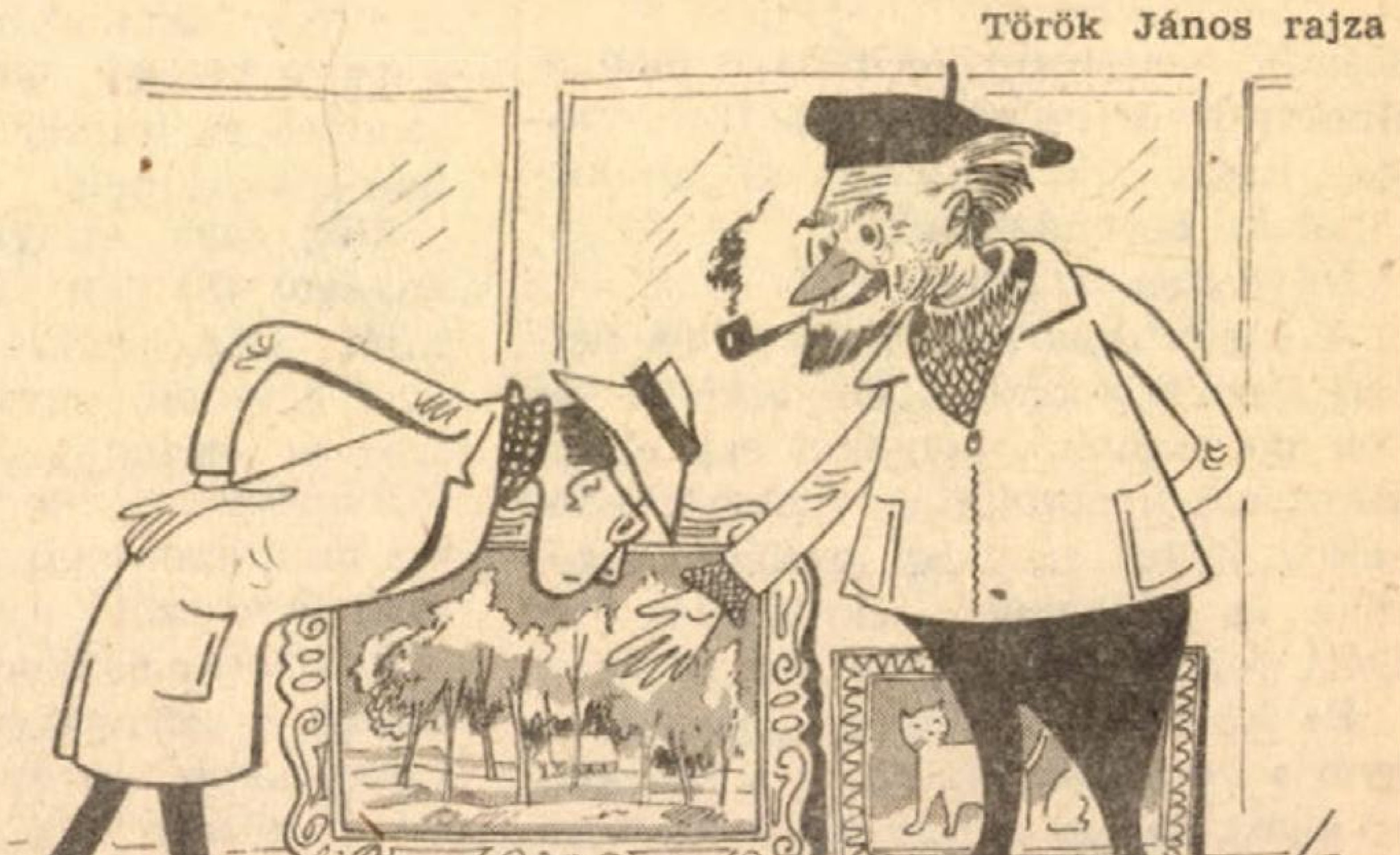
Ősz a Balatonon

Török János rajza

Giccskiállítás után

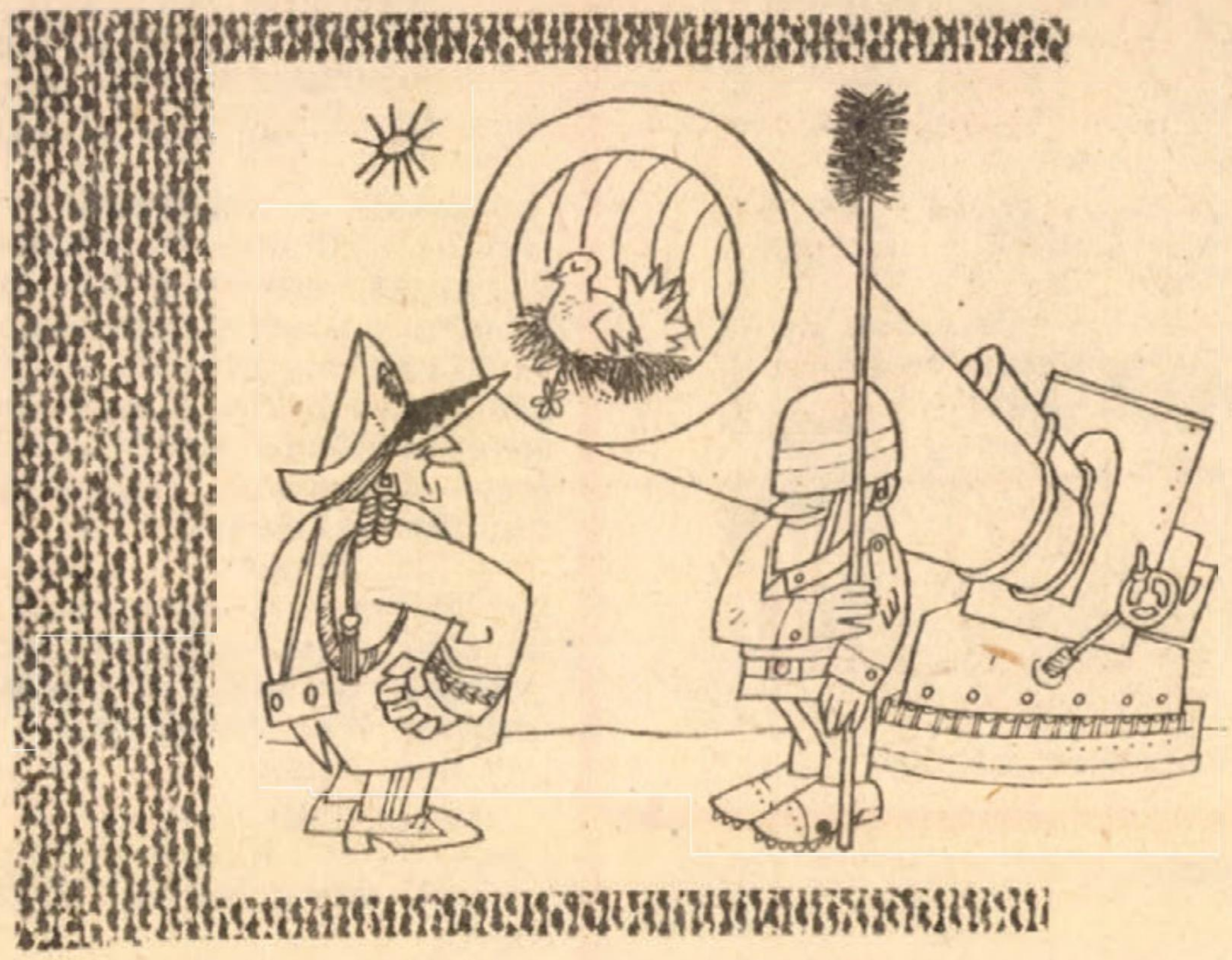
Török János rajza

– Tessék megvenni ezt a tájképet! – A giccskiállításon első díjat nyert!

Német humor

(Az „Eulenspiegel"-ből)

Kép szöveg nélkül

– Átkozott nedves lakás!

A jóisten és a nyugatnémet újságíró

A jóisten már megelégelte a Nyugat-Németországból hozzáérkező panaszokat és elhatározta, személyesen utazik a földre igazságot tenni. A mennyekből egyenesen a müncheni Angol Kertbe ereszkedett le. Az egyik padon három ember sírdogált. Melléjük telepedett, megnevezte magát és megkérdezte, miért sírnak.

– Szívesen segítek rajtatok – tette hozzá.

Az első szipákolva jelentkezett:

– Kedves atyaúristen, 82 esztendős vagyok, a feleségem 77 tavaszt látott. Egyetlen fiunk mind a két háborút keresztülvészelte mint a német hadsereg katonája. Tegnap halálos autószerencsétlenség érte. Nincs többé tartalma az életünknek!

A jóisten megsimogatta az öreget és így szólt:

– Nyolcvankettő és hetvenhét, bizony elég reménytelen eset. De ne törődj vele. Eredj haza, teljesítsd házastársi kötelességedet és az ég fiúgyermekkel fog megajándékozni.

Boldogan sietett otthonába az öregember.

A második járult elé panaszával:

– Kedves jóisten! Bérházunk jövedelméből éltünk a feleségemmel. Múlt hónapban elfelejtettük befizetni a biztosítási díjat. A ház leégett, koldusok lettünk.

Imigyen szólt a mindenható:

– Nesze 24 márka, vegyél magadnak érte bajor osztálysorsjegyet. Megütöd a főnyereményt és az árából vásárolhatsz magatoknak bérházat.

A férfi sugárzó arccal vette át a pénzt és szaladt sorsjegyet vásárolni.

– Veled mi van? – kérdezte a jóisten a harmadik férfitől.

Zokogva válaszolt a kérdezett:

– Igazságszerető ember vagyok Nyugat-Németországban és ellenzéki lapot szerkesztek!

Az úristen szó nélkül mellételepedett és ezután kettesben zokogtak.

Munkaerőhiány

KIS REGÉNY

Holdfény, ragyognak a csillagok. Távolról kutyaugatás. Csend. A férfi erőt vesz magán és megkérdezi:

— Ha elveszlek, drágám, atyád bevenne az üzletébe?

— Azt hiszem, Egon.

— Anyád venne nekünk házat?

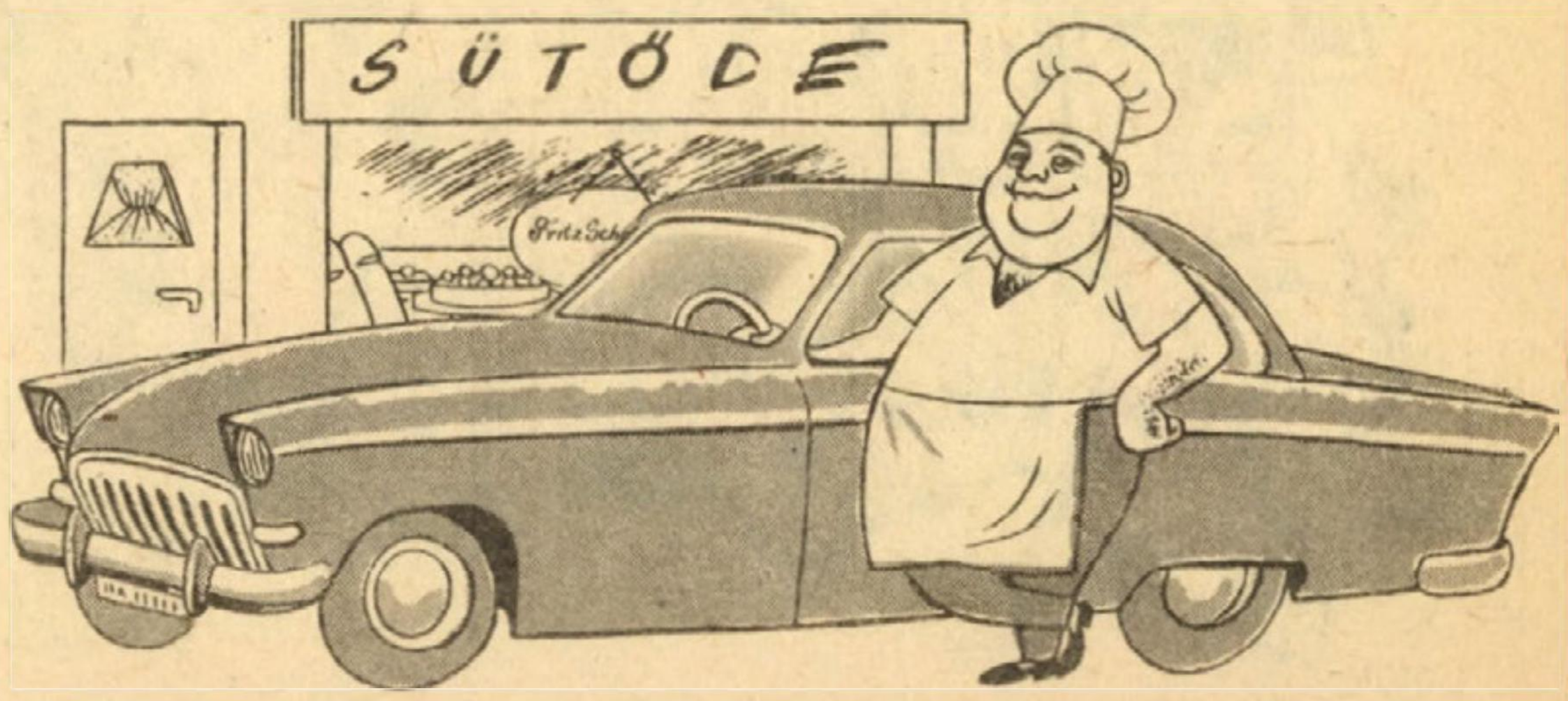
— Úgy gondolom.

— És nagyapád venne nekünk autót?

— Bizonyára, Egon.

— És te, kedvesem, hozzám jössz feleségül?

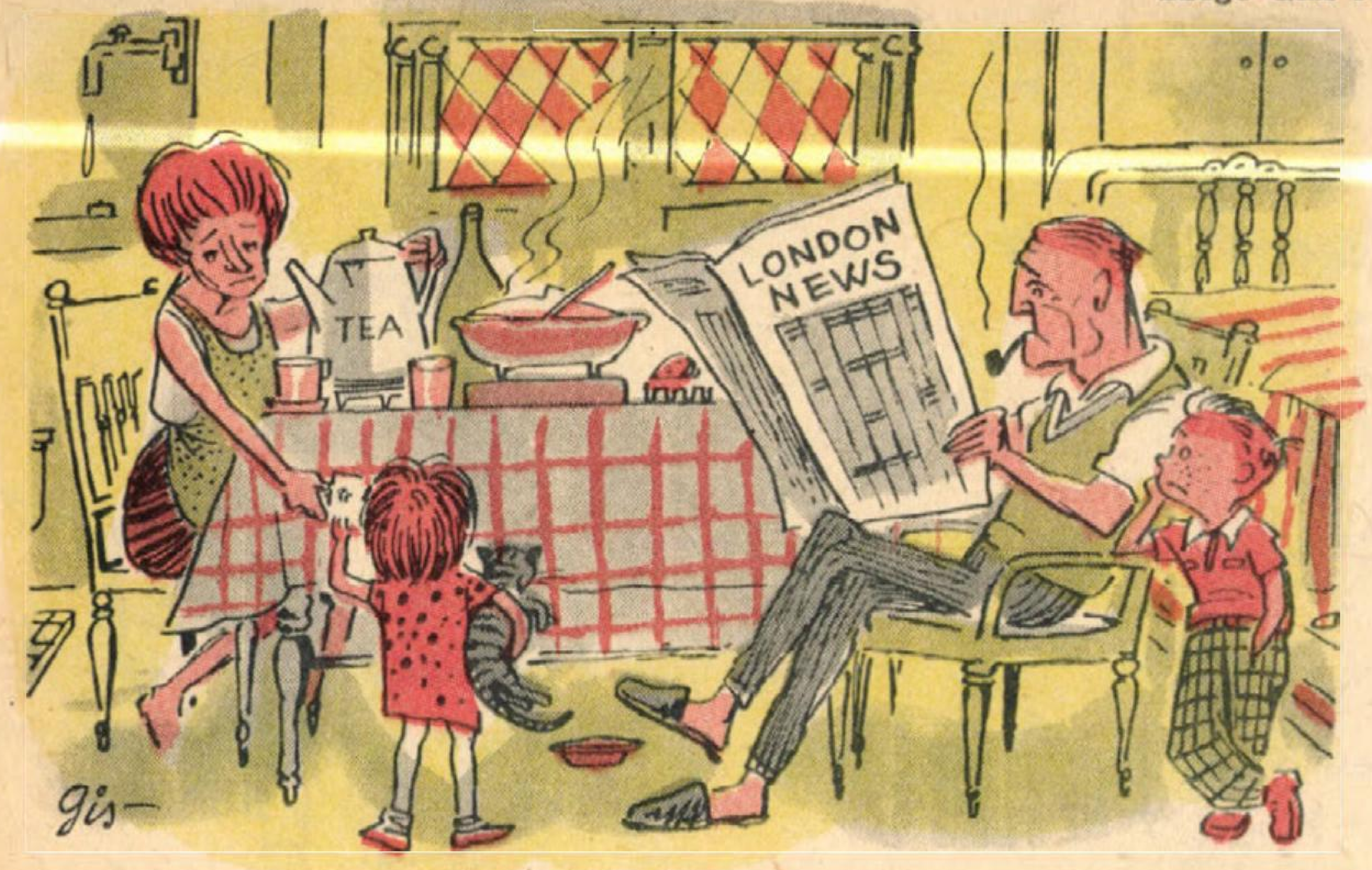
— Semmi esetre sem, Egon!

– Esküszöm, ennek a kocsinak az árát a vevőim szájától vontam el . . .

Az USA száz rakétát ad el Angliának

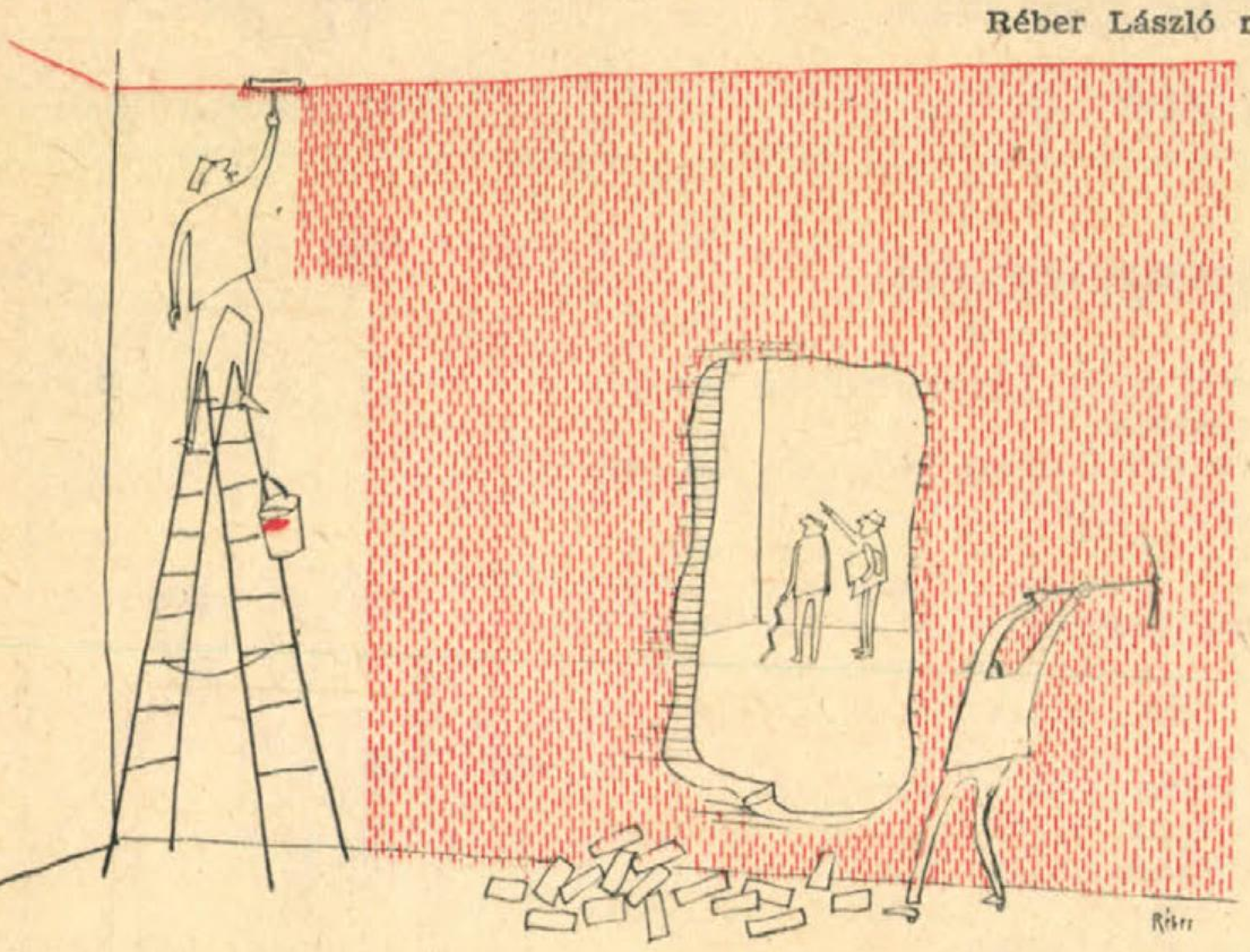
Szegő Gizi rajza

– Mi hasznunk ebből, John?
– Ezek majd még magasabbra röpítik a kereseti adónkat! . . .

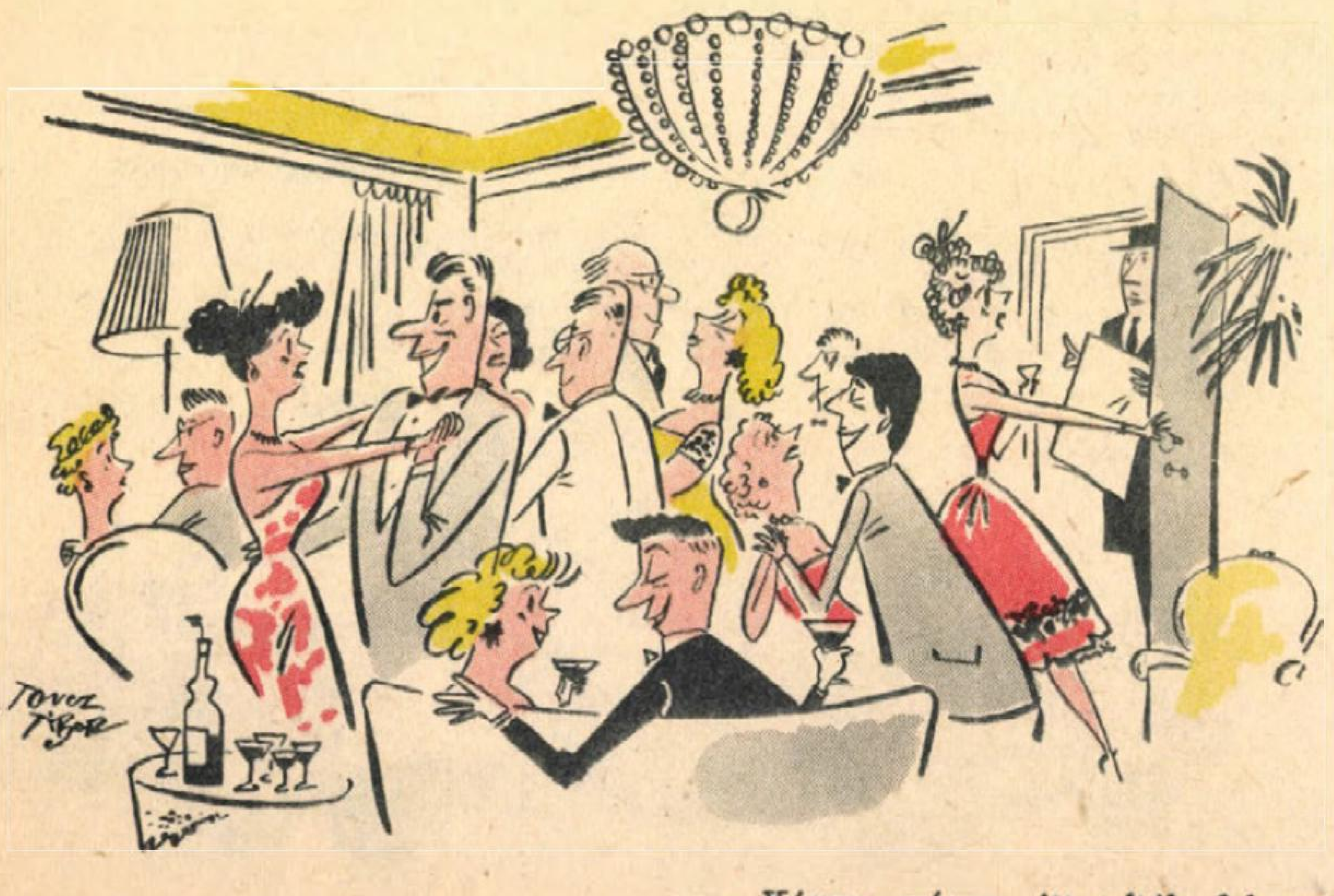
Divatos kooperáció

Réber László rajza

Modern Hamupipőke

Toncz Tibor rajza

– Kérem szépen, itt adták fel ezt a házassági hirdetést „Társaság hiányában" jeligével? . . :

KEVERT SZAKI

(Munkás-tárgyú elbeszélés)

(Az utolsó tíz esztendőben mintegy negyvenezer olyan novellát olvastam el, melyek kivétel nélkül egyformán „hiteles munkáséletet" ábrázoltak. A negyvenezer nyomán könnyen írtam meg a negyvenezeregyediket, mely ily módon a legjobb hagyományok figyelembevételével nyert megfogalmazást.)

Suhajda a kocsmából menet betért az italboltba és csontos kezével felhajtott egy nagyfröccsöt. Megmondtam a véleményemet, az istenfáját neki — gondolta magában, midőn egy bütykös, horgas ököl nehezedett a vállára. Kevert szaki állt mögötte féldecivel. Sapkáján alumíniumpor lebegett.

— Te, Suhajda — mondta Kevert barátságosan —, te megmondtad, az istenfáját, te megmondtad nekije, cimbora, de tudod-e? Malvinka kisasszony, két fütyülőst a barátomnak meg nekem.

Félórát tölthettek így a talponállóban, midőn Kevert kibökte:

— A Sicht Ferenc volt fent az übén.

Suhajda kezében összeroppant a pohár. — Menjünk haza, vár az asszony — motyogta és kifelé botorkált a borpincéből. Kevert szaki sú-

lyos járással követte és a Frölich téren felé nyújtotta a demizsont.

— Igyál, pajtás — mondta neki —, ne öld magad!

Suhajda felhajtott egy litert és ettől kissé kijózanodott.

— Gyere — hívta a barátját —, megkeressük Kaiser elvtársat.

Jó házi törkölypálinkát ittak, tokaszalonnával. Kaiser nem siettette belőlük a szót.

— Szóval, hogy mégis zsaluzni kellett volna a spéket, cifferrel balra! — szólt később, hogy megtörje a csendet. Suhajda erősen horkolt Kevert ölében. Fáradtnak látszott. Nehezen támogatták fel, Kaiser egészen a borkóstolóig elkísérte őket. — Még visszatérünk rá — mondta búcsúzóul és hazament.

Kevert elgondolkozva kortyolgatta a muskotályt.

— Csalók ezek is. — Ez járt a fejében, majd arra gondolt, hogy beír a panaszkönyvbe, de inkább legyintett és visszament a restibe. Suhajda egy családi sörrel hadonászott.

— Áruló vagy! — kiáltott Kevert felé —, de én megmondtam nekik, az istenfáját, te tudod, hogy én megmondtam!

Teljes erőből a társára támadt, beleszúrta a sörösüveget. Kevert elvágódott a földön, belső zsebében összetört a csatos üveg. A könnyű pecsenyebor ott folyt az arca előtt. Suhajda hangosan káromkodva ment hazafelé, már fél öt óra volt.

(Aki ennél is szabályosabbat tud írni, annak fizetek egy féldecit.)

Somogyi Pál

Hogy mit ki nem találnak...

Toncz Tibor rajza

– Tizenkettedik kosár ...

Az utolsó napsugár

Toncz Tibor rajza

Őszi nagytakarítás

Szegő Gizi rajza

Figyelmes ősz...

Őszi randevú

– Kezdődik újra ...

– Megint elszállt fölöttem egy nyár ...

Békés István:

ÁLLATAIM

Az oroszlán

*Üvöltése félelmetes —
reszket belé az erdő...
Kölyökkorában kis cica —
s király lesz, hogyha felnő!
Az emberek így ismerik —
Egy lélek sem bírálja.
Az oroszlán — felis leo —
az állatok királya.
S mit szólanak az állatok?
Ezt nem kérdezte senki.
Hát akkor nekilendülök
és én körkérdezem ki.*

*Elcsíptem egy kis egeret:
— Bocsánat, egy-két szóra!
Miért király az oroszlán?
— Király? Nem tudtam róla.*

*Megfogtam egy bús marabút:
— szóljon már, el ne szálljon!
Az oroszlán miért király?
— Énnékem nem királyom!*

*Kikérdeztem egy kengurút:
— Mit észlel ön e téren?
Tényleg király az oroszlán?
— No, ne vicceljen, kérem!*

*Egy sast elkaptam röptiben:
— Ne kertelgessen, tény ez,
hogy az oroszlán a király?
— Sajnos, a válasz kényes.*

*Fülönfogtam egy vén bagolyt:
— Ön bölcsességben gazdag....
Király leó, vagy nem király?
— Ugyan már! Vakhír! Maszlag!*

*A rigó, szarka és veréb,
a rozmár, bálna, fóka,
a pacsirta, a csalogány,
a farkas, medve, róka,
a vipera, a teknős,
a szúnyog, sáska, szöcske,
a vércse, héja és ölyű,
a galamb és a fecske,
a disznó, birka, tyúk, kacsa,
a ló, a szarvasmarha —
körkérdésemre ugyanezt
csipogta és csaholta és
cirpelte és cincogta és
mekegte és makogta és
vijjogta és vartyogta és
kárálta körbe-karba.*

*Tűnődtem még egy darabig,
az ember végül rájön —
megkérdeztem az oroszlánt:
— Mondja, mitől király ön?
Sörényét rázva, rámmeredt,
egy kissé meglepetten:
— Király? Én?! Jó, hogy mondja, mert
eddig észre sem vettem...*

A majom

*Majom vagyok.
Majom.
De nem ez a
bajom.
Az a bajom,
hogy a mai
technikai
színvonalnál reszketek:
hátha mégsem csinálták jól
a vasrácsos ketrecet...
Ketrec előtt
hosszú sor vad
ember áll és rám vicsorgat.
Folyton félek,
mikor tör be,
mert, ha betör,
hát megölne
és oktalan, aljas kéjjel
száz darabra tépne széjjel.
Szegény majom,
nem nevethetsz:
ember elől
nincsen ketrec!
Nincs őserdő,
nincsen dzsungel,
nincs előle
hol bújnunk el...
Jaj, az ember rémes népség:
nem is éhségében tép szét!
Majomságot isten ójja:
ez neki a passziója!
Egy vigasztal nagy bajomban:
rajtam kívül
itt a földön
még tömérdek bús majom van!*

A bolha

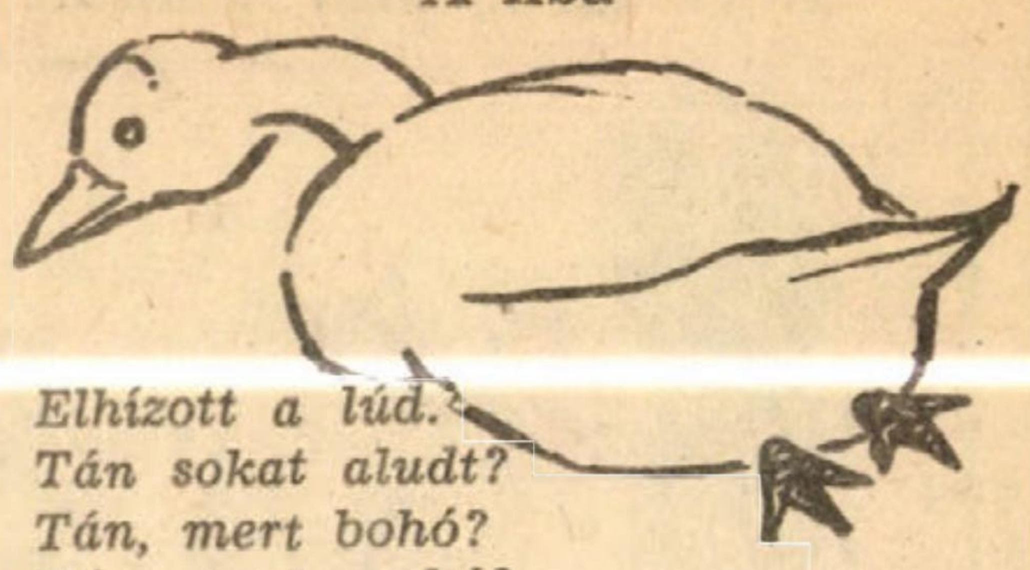
*Azt gondolod, hogy csípjen,
ez a dolga...*

Nem!

*A bolha
fészket rak,
családot alapít,
ivadékot nevel —*

*s közben,
persze,
élni kell!*

A liba

*Elhízott a lúd.
Tán sokat aludt?
Tán, mert bohó?
Tán, mert mohó?
Tán, mert keveset mozog?
Vajh, ki tudja, mi az ok...?
Nem élt okos étrend szerint?
Vagy tán nem szedett Preludint?
Tán kövér volt a mama,
s innen ered hajlama?
Elmulasztott valamit:
nem óvta vonalait.
Ez a hiba, ez a hiba,
ezért lett ő kövér liba,
elmúlt szép, döcögő bája,
hasán-hátán újjnyi hája,
s másfélkilós lett a mája...
S ez hibája?*

Ahogy vesszük.

*Más, ha nézzük —
s más — ha esszük.*

A gólya

*— Mindenki hibámul rója —
kelepelte a gólya —
hogy nem oda-ahová,
hogy nem akkor-amikor,
hogy nem olyat-amilyet,
hanem kidolgozott terv helyett,
nyíltan kimondva:
összevissza szállítom a gyereket!
Az emberek miket mernek...
Hát ki beszélte meg énvelem
a tervet?
Gyerek terem özön.
Nekem a termeléshez semmi közöm.
Ha szabad kérdenem:
miért legyen felelősségem rajta,
ha nincs benne érdemem?
Felőlem lehet
lány vagy fiú,
szerény vagy hiú,
fekete vagy fehér,
ájtatos vagy ledér,
ösztövér, vagy kövér —
faja, neme, színe
túlesik érdeklődési körömön,
tudják meg, íme,
az egészből semmi örömöm!*

*Átszállok a kémény felett,
szabályszerűen kelepelek,
tessék!
Leszállítottam.
Szememre ne vessék!
Aztán repülök vissza
a tóra —
végre is nem gyerekből,
hanem békából él
a gólya!*

Ezt olvastuk

Fejtörő

Az Esti Hírlap „Itt a budapestiek beszélnek" c. rovatában olvastuk az alábbi választ: „Az említett kifogásolási módszerrel rejtett hiba esetén az átvevő konkretizálni tudja a hibát és így felelősségrevonást is lehet alkalmazni." A mondat helyes megfejtői közt kisorsoljuk a fogalmazvány névtelen szerzőjét.

Anatómiai hiba

Az „Alázatosan jelentem" című új magyar filmben így szól fennhangon a hősnő: „Ökölbe szorul a szívem!..." A rendellenes jelenség közlésének hallatára könnybe lábadt a fülünk a nézőtéren.

Beugrató keresztrejtvény

A „Figyelő" keresztrejtvényének egyik definíciója így hangzott: „Az Aida egyik férfiszerepe." A megfejtése pedig: Kalaf. A rejtvény szerkesztője bizonyára úgy gondolkodott, hogy furfangosabb lesz a megfejtés, ha Puccini: Turandot című operájának férfi főszereplőjét kell majd beírni a Verdi-opera szereplőjének.

Önköltségcsökkentés

A Hétfői Hírek egy új francia–olasz film bírálatában írja: „A film ízét, sajátos dallamát a főszereplő Jean Gabin mesterien árnyalt alakítása adja meg."

Úgy látszik, minden idők legolcsóbb filmzenéjéről van szó. Vagy talán a film *ritmusáról* akart beszélni a kritikus, és a dallamot a ritmussal botfüle miatt cserélte össze?

Három a magyar igazság!

A Zalai Hírlap „Naptárában" olvastuk: „2550 évvel ezelőtt, i. e. 490-ben született Herodotosz görög történetíró..." A naptárszerkesztő úgy látszik, nem lehetett egészen bizonyos a megjelölt születési évszámban, mert tíz sorral lejjebb leszögezi befejezésül: „Herodotosz i. e. 425-ben született." Kár, hogy még egyszer nem tippelt a születési évre, mert talán harmadszor telibe találta volna: Herodotosz ugyanis i. e. 485-ben született. Azt már meg sem említjük, hogy 2550 évvel ezelőtt nem i. e. 490 volt, hanem i. e. 590.

Póruljárt kritikus

A Népszava televízió-kritikusa kritikájában megemlékezett arról a műsorszámról, melyben „Kürthy Éva és Bolla Tibor magyar nótákat énekelt". A kritikus a műsor helyett alighanem csupán a televízió-újság műsorát nézte végig, mert Kürthy Éva megbetegedett és Józsa Ibolya lépett fel helyette a kritikus balszerencséjére.

Rossz tanács

A Magyar Ifjúságban egyik kitűnő szavalóművészünk nyilatkozott a versek szeretetéről, s ebben a következőket mondta: „Ha versmondás közben valamit nem értenek, ne törődjenek vele, a költő nem írt értelmetlenséget, legfeljebb komplikáltan fejezi ki magát. Olvassák el többször is..." Hogyhogy? Ne törődjenek vele? Inkább talán: ne törődjenek bele! A különbség sokkal több, mint egy betű!

Büszke kozákok!

Lapunk hasábjain egy humoreszkben azt állítottuk a zaporozsjei kozákokról, hogy levelet írtak a cárnak. A kozákok a hír helyreigazítását kérik, annak leszögezésével, hogy ők még a török szultánnak se adták be a derekukat, nemhogy a cárhoz fordultak volna...

Dr. Árgus

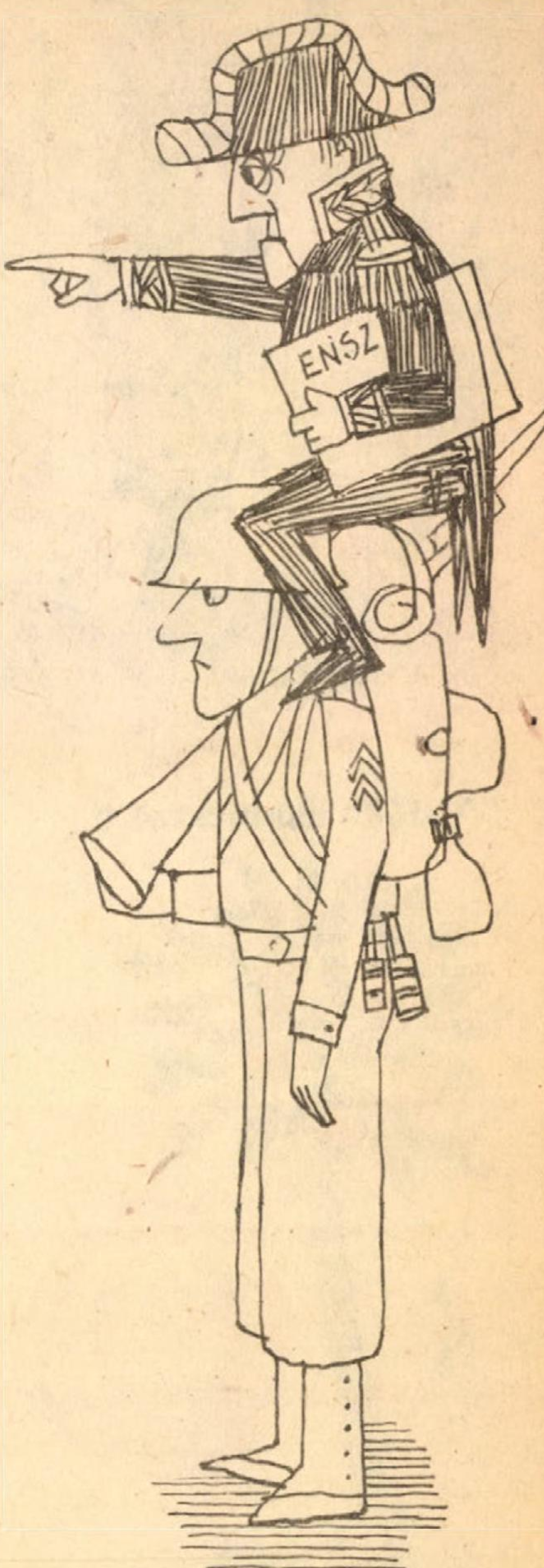
Őszi laptémák

Költemények bágyadt legyekről,
Ökörnyálról és rőt avarról...
Szakcikk az időváltozással
Együttjáró idegzavarról...
Statisztika az elmúlt nyárról,
Riport a tétlen vén jegesről
És egy új színigazgatóról,
Állítólag a véglegesről...
S ilyen sorok, miket leírtam,
Titkon remélve azt, hogy hátha
Így szól az olvasó: jobb e vers,
Mint egy kiadós őszi nátha...

Szilágyi György

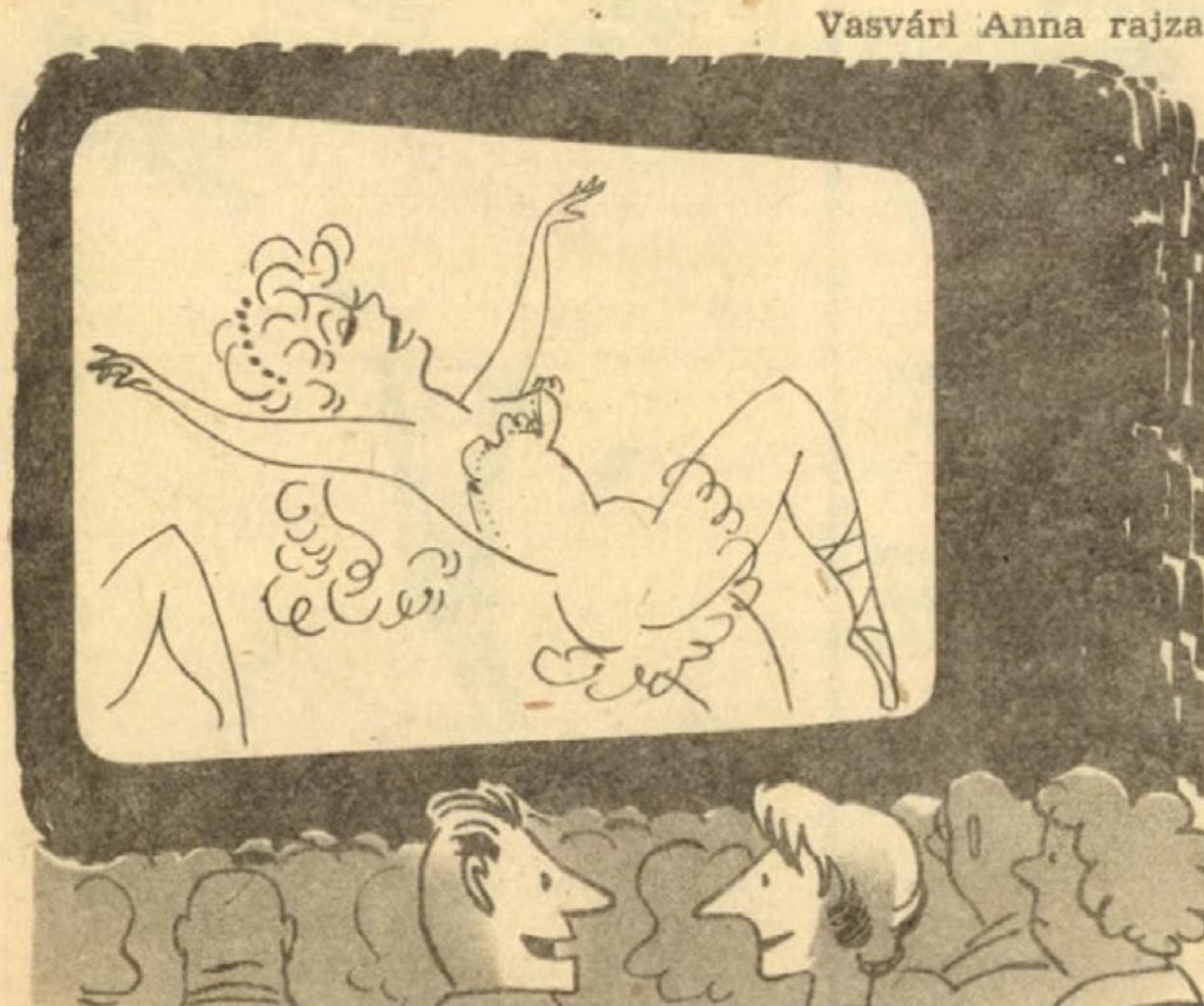
ENSZ-katona teljes menetöltözetben

Kaján Tibor rajza

Igaz szerelem

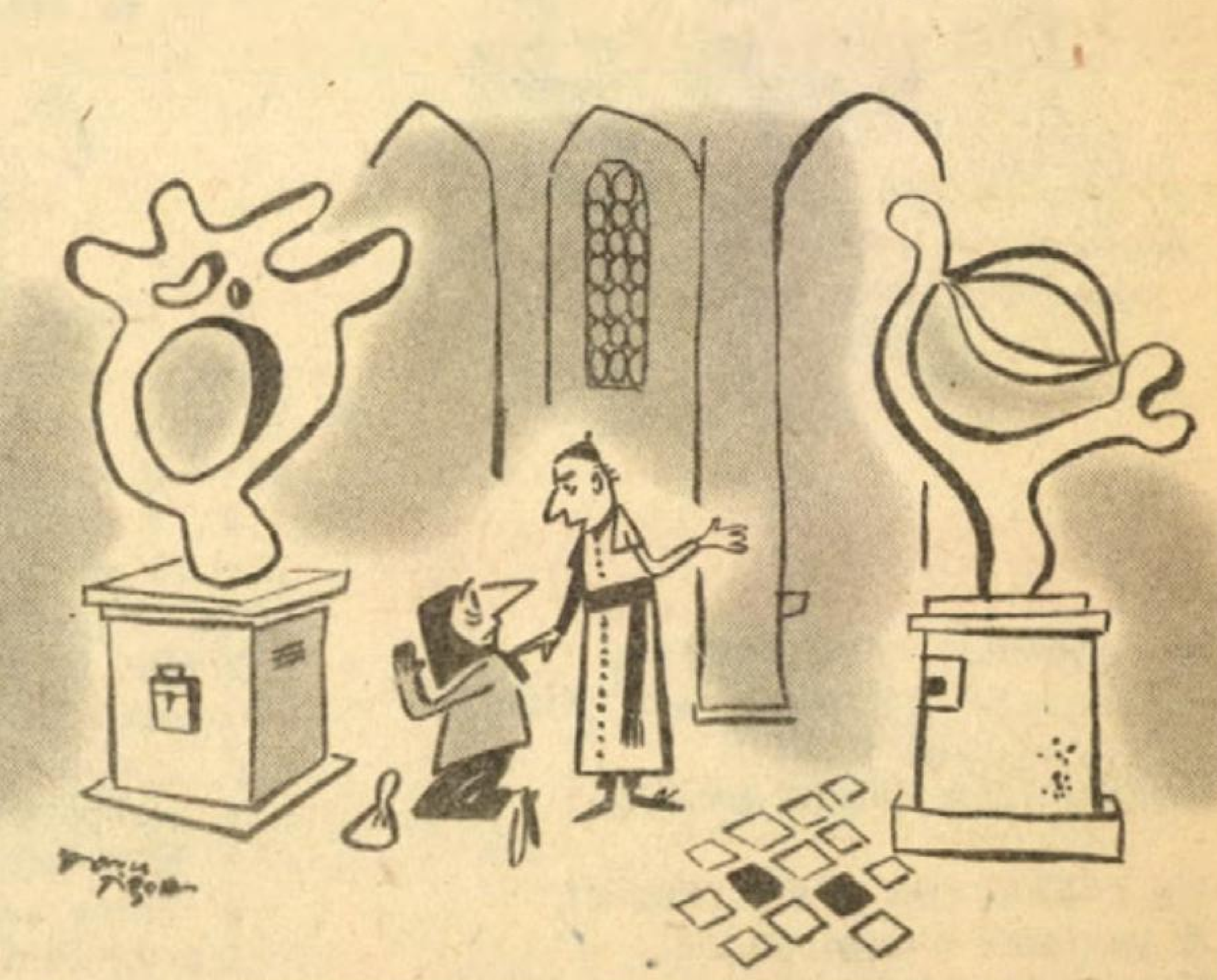
Vasvári Anna rajza

– Hogy te mennyivel szebb vagy, Lujzika!

Absztrakt

Toncz Tibor rajza

– Néni, vigyázzon, nem ez a szent Jeromos szobra, hanem az!

A teljes leszerelés után

Vasvári Anna rajza

Szerkesztői üzenet

Dr. L. M., Pécs. Mulatságos levelét, melyben lapunkat védelmébe veszi a Nők Lapjának glosszájával szemben, köszönettel vettük, de nem közöljük. A Nők Lapjának munkatársán kívül minden olvasónk megértette, hogy a televíziós készülékeket azért „dobják ki" olimpia után, mert tulajdonosai elégedetlenek a hazai műsorral. Egyetlenegy olvasónk sem akadt, aki a humorhoz olyan rosszul viszonyulna, mint a Nők Lapja glosszátora, aki feltételezte, hogy mi azt állítjuk: *csakugyan* kihajigálják a drága TV készülékeket az utcára. Mit tehetünk ilyen nagyfokú értetlenség esetén? Csak állunk és csodálkozunk.

Valódi narancsszörp

A világ leggazdagabb női

Azok a nők, akik nem mindig tudnak kijönni a konyhapénzükből, bizonyára érdeklődéssel olvassák azt az összeállítást, amely a világ leggazdagabb hölgyeit sorolja fel. A statisztika egy amerikai magazinban jelent meg.

Eszerint a világ leggazdagabb hölgye Vilma holland ex-királynő, aki 12 esztendeje mondott le a trónról leánya javára. Vagyonát 600 millió dollárra becslik. Mindössze százmillió dollárral marad mögötte a „Begum", vagyis Aga kán özvegye. A harmadik helyen II. Erzsébet angol királynő áll, aki a maga 150 millió dollárnyi vagyonkájával még mindig a tehetősek közé tartozik.

Királynőnek lenni még ma sem ráfizetéses életpálya.

Kesztyűs kézzel a tömegek ellen

A francia belügyminiszter figyelmet érdemlő rendeletet adott ki. Hogyan kell bánni a tömeggel tüntetés esetén? – ez a sokat ígérő címe.

A rendelet felsorolja, hogy minden tüntető tömeget a rendőri beavatkozás előtt figyelmeztetni kell, még pedig többféle formában. A figyelmeztetés a következő eszközökkel történik:

1. Trombitaszóval.
2. Dobpergéssel.
3. Hangszórók útján.
4. Vörös rakétával.

Ha mi sem használ, jöhet a rendhelyreállító intézkedés, amit nem kell külön rendeletileg felsorolni, hiszen minden rendőr, sőt minden tüntető jól ismeri.

Fogas kérdés

A fogászati rendelőkben,
— Lapunk zártakor azt jelentik —
A várakozási időket
Radikálisan lecsökkentik.

Ha csökkentik a várakozást,
A páciens e régi jogát,
Kihúzzák ezzel ott tán majd a
Bürokrácia méregfogát.

Hidvéghy Ferenc

E heti hirdetéseink

Éjfél után

Szín: A „Vidám marhafelsálhoz" címzett éjjeli szórakozóhely. Az asztalok mellett vendégek. Kétoldalt dülöngélő járás.

Kovácsné: Emőke, viselkedj rendesen és ne piszkáld az orrod.

Emőke (kilencéves): Jó, mama, de akkor rendelj nekem egy fél kevertet.

Kovács: Majd mindjárt kapsz egy pofont. Még a sörödet sem ittad meg.

Emőke (nyafog): Nem szeretem a Kinizsit.

Kovácsné: Nem értem, miért ilyen nyűgös ez a gyerek. Hány óra van?

Kovács: Éjfél múlt tíz perccel.

Kovácsné: Még fiatal az idő. Emőke, menj szépen játszani.

Emőke: Bánom is én. *(Átmegy a szomszéd asztalhoz.)* Jössz játszani?

Lacika (tízéves): Nem bírom a lányokat, de mindegy. *(Énekelnek.)* Lánc, lánc, eszterlánc, eszterlánci cérna . . .

Pincér: Gyerekek, maradjatok csendben, ez nem játszótér.

Dr. Részeg: Hejehude, lehullott a rehezgőnyárfa ezüstszínű lehelevele . . .

Emőke: A bácsinak szabad ordítani?

Pincér: Az más. Ő törzsvendég.

Lacika: Nézd, milyen muris. Az a pacák az asztalnál csókolódzik a nénivel.

Emőke: Ne nézz oda. Az nem gyereknek való látvány. Fordulj inkább jobb felé.

Lacika (jobb felé fordul, ahol két férfi összeverekedett Maud, a bronzhajú dizőz miatt.)

Emőke: Jó kis hecc, mi? Ti gyakran jártok ide?

Lacika: Nem. A szüleimmel inkább a „Brandy bárba" járunk. Klassz, pikáns műsor van és Koltai Lulu tánczenekara.

Emőke: Mi a „Zöld kakadut" jobb szeretjük, mert ott külön gyermekmegőrző van. Amíg a szülők részegre isszák magukat, a gyerekekkel külön óvónő foglalkozik.

Kovács: Emőke, gyere!

Emőke: Tessék, apu.

Kovács (köhög): Nem tesz jót nekem ez a fojtott, füstös levegő.

Kovácsné: Igyál egy korsó törkölyt, az majd helyrehoz. Emőke, te pedig készítsd el a földrajzleckét. Addig én eszem egy korhelylevest.

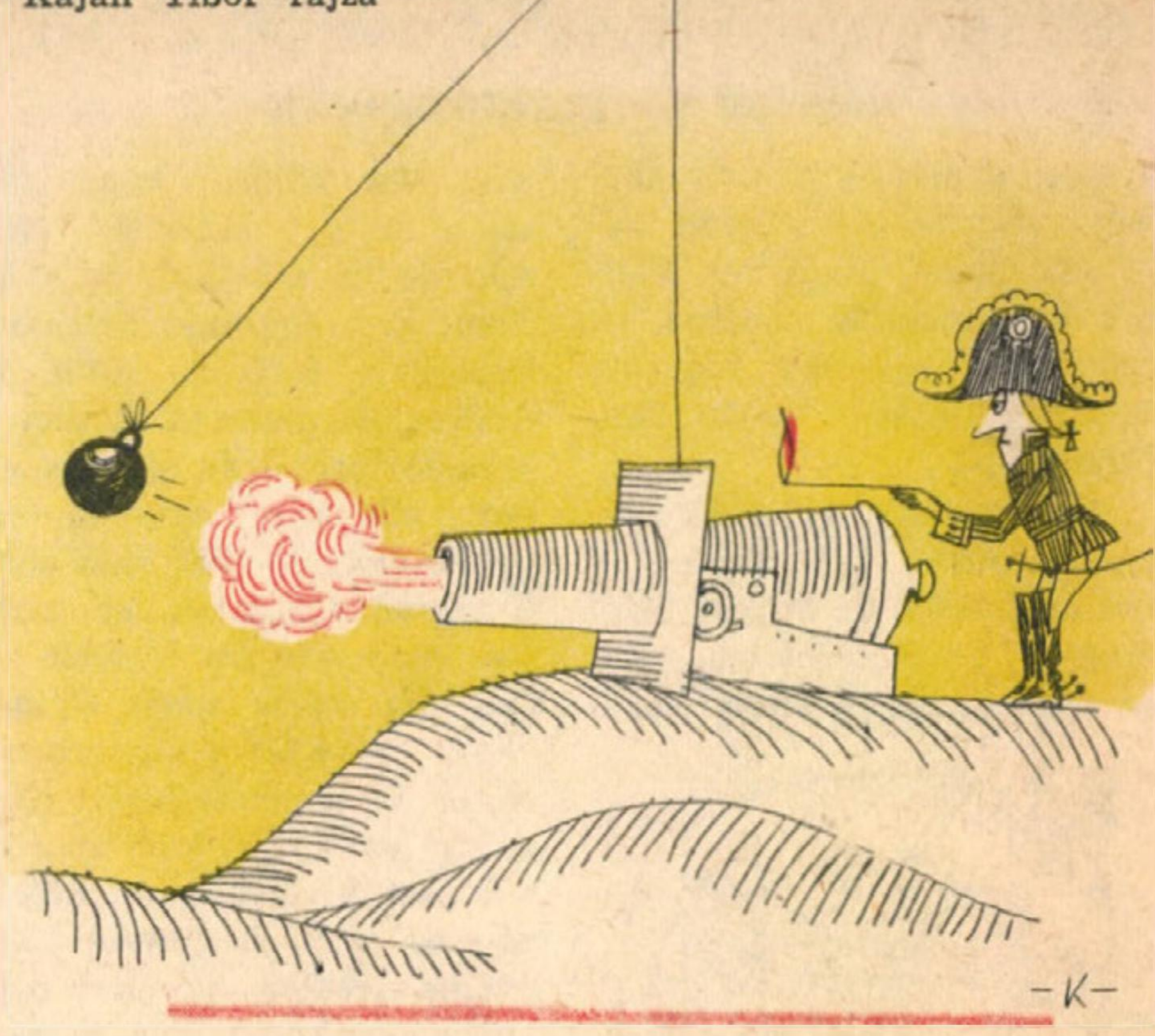
Vendég (pincérhez, felháborodva): Micsoda szülők vannak! Éjszakára beülnek egy kisgyerekkel egy mulatóhelyre. Mit gondol, meddig mehet ez így?!

Pincér: Legfeljebb záróráig.

Galambos Szilveszter

Kevés a munició

Kaján Tibor rajza

A ravasz üzletvezető

Erdei Sándor rajza

– Nálunk jampizás nem lesz, csak zenedíj!

Hátha valaki nem ismeri..

Egy zsúfolt villamosra fel akar szállni egy termetes asszonyság. A kalauz rászól:

– Nincs hely.

– Dehogy nincs – feleli dühösen az asszony –, innen lentről is látom, hogy két üres hely van.

– De nem egymás mellett.

Pletyka

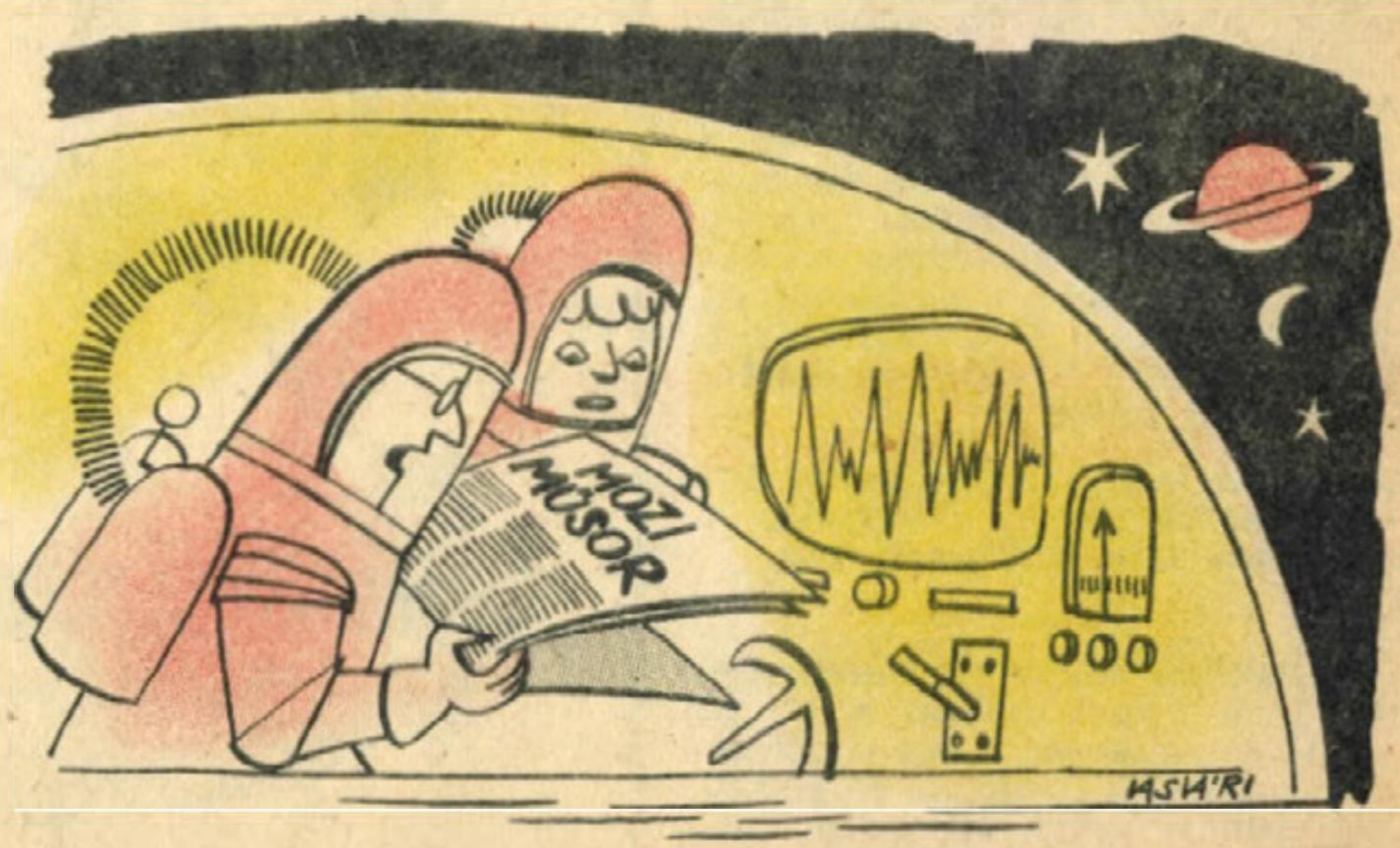
Toncz Tibor rajza

– Jaj, nem tartom fel a vasalásban?
– A világért sem! Addig megfőzöm a bablevest . . .

Az űrben

Vasvári Anna rajza

– Ha idejében visszahívnak minket, még elérjük a második előadást!

Le a bürokráciával

Akarsz meggazdagodni,

nyájas olvasónk? Semmi akadálya. Adunk neked most egy jó kis tippet. Nem mi találtuk ki, hanem K. András, de reméljük, hogy nem fog érte szerzői jogdíjat követelni. Nos, figyelj ide...

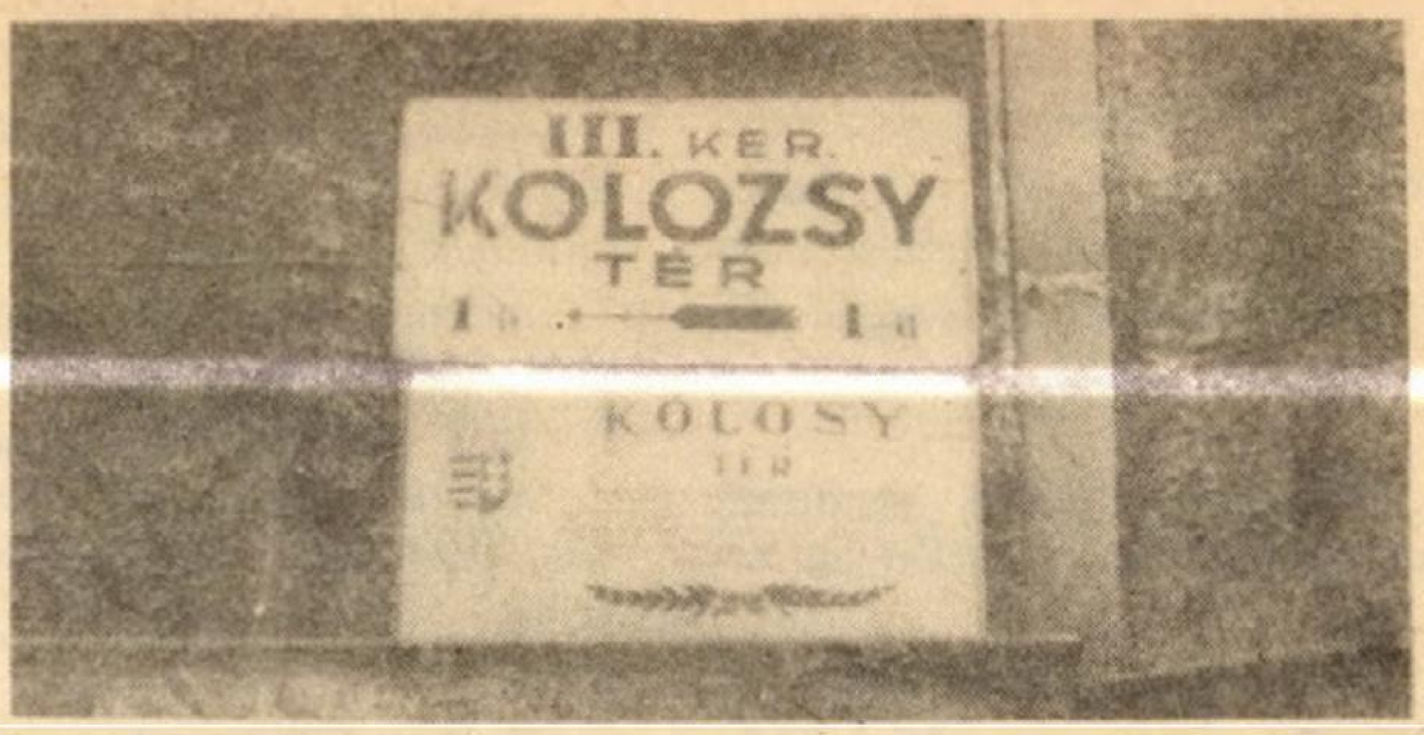
A meggazdagodás titka egyszerű: autót kell őrizni. S hol kell autót őrizni? A Népstadion belső területén, ahol az autók őrzésére semmi szük-

ség. Már ez is biztosítja, hogy nem lesz sok dolgod. Attól félsz, hogy nem kapsz hozzá hatósági engedélyt? Dehogynem. Menj el a XIV. kerületi Tanácshoz s aztán a Fővárosi Díjbeszedő Hivatalhoz, mint ahogyan K. András tette. Bizonyára te is meg fogod kapni az engedélyt, hogy autót őrizz, darabonként 1 forintért. Mindössze azt fogják kikötni, hogy az 1 forintból 7 fillért adj le a Díjbeszedő Hivatalnak. Azt kérded, hogy nem sok-e ez a 7 százalék? Nem sok, de ha sokallod, ne 1 forintot kérj egy autó őrzéséért, hanem 3 forintot, mint K. András. Megteheted, hiszen te az autót őrzöd, de téged senki sem ellenőriz. Egy-egy nagyobb meccsen több száz autót őrizhetsz egyszerre, az pedig már szép summát biztosít neked. Ha ügyes vagy, élelmes vagy, évenként 30–40 000 forintot is megkereshetsz ezzel a kis vasárnapi különmunkával. Azt kérded, hogy kötelező-e az autók őriztetése? Nem, nyájas olvasónk, az autók őriztetése nem kötelező. A te megtisztelő feladatod, hogy azzá tedd. Hogy miként? Már megbocsáss, de ez igazán egyszerű. Ha valamelyik autótulajdonos megtagadja a 3 forintos őrzési díjat, imádkozz, hogy kocsijának jobb hátsó gumijából lemenjen a levegő, mialatt ő a meccset nézi. Ha eredményesen imádkozol, az Ég meg fogja hallgatni kérésedet. Az autó tulajdonosa azt fogja hinni, hogy te eresztetted le a levegőt bosszúból, azért, mert nem adta meg a három forintot, s az őrzési díjat legközelebb szó nélkül ki fogja guberálni.

Ennyi az egész. Hát nem egyszerű?

Ezt láttuk a Kolosy téren

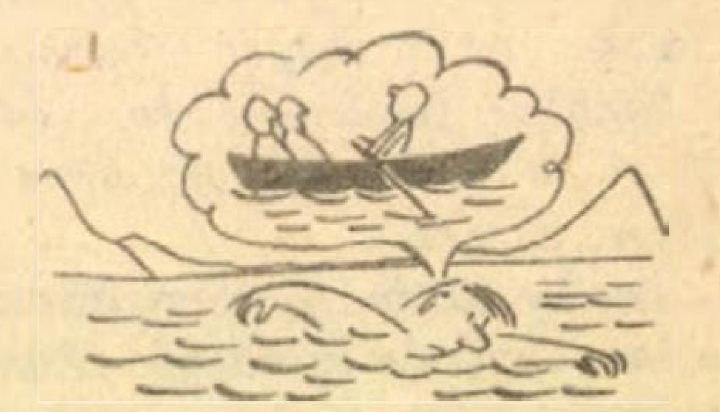

Elveszünk a révnél!

Kedves Ludas Matyi!

Nem tudom, jártál-e már kis falunkban, Szigetmonostoron. Ha időd engedi, gyere ki libáddal a Duna melletti határcsárdához. Itt aztán elengedheted ludadat legelni, van jó fű meg víz, és itt megtalálod mindjárt panaszunk tárgyát, a Pestmegyei Kishajózási és Javító Vállalatot. Ez a vállalat szállítja az élményeket és bosszúságokat azoknak, akik a Duna innenső oldaláról át akarnak jutni túlra.

Ha netán – mert van ez így sokszor – a fenti vállalat révészei nem lennének ott, nyugodjál meg, elvitte őket a víz azzal a vacak motorossal, amit mi már réges-régen a Duna fenekére átkoztunk. Szóval, ha nincsenek ott a révészek, akkor nézz körül és ha látsz egy csónakot, amelyik már félig telt vízzel, az a Kishajózási Vállalaté – másnak ilyen nincs. Namármost, ha mindenáron el akarod érni a túlsó partot, várjál addig, amíg annyian összeverődtök, hogy a partra bírjátok cipelni a ladikot, borítsátok ki belőle a vizet, aztán ünnepélyesen vízre bocsáthatjátok a bárkát. Ha idáig eljutottatok, osszátok ki a teendőket: egy ember evezzen, de az egy ember olyan legyen, aki egy emberként kormányozni is tud. A többiek pedig, mind ahányan vannak, menet közben markukkal dobálják ki a betolakodó vizet, nehogy elsüllyedjetek. Ha nem látnád a parton ezt a csónakot, akkor torkodat nem kímélve,

kiabálj át a túlsó oldalra. Odaát biztosan meghallja valaki és majd csak átjönnek értetek. Ne essél kétségbe, bízzál a jóballású és a jóakaratú emberekben! Legfeljebb egy-két óra hosszat kell várakozni, amit egyszer te is kibírsz. Mi ugyanis már évek óta gyötrődünk ezzel az időt rabló átkeléssel.

Mócsay Rudolf
Szigetmonostor
Munkácsy u. 1.

Az érdekeltek hozzászólnak

„Tihanyi visszhang" című közleményünkben foglalkoztunk a tihanyi orvosellátással. A Veszprém Megyei Tanács Egészségügyi osztálya most közli, hogy Tihanyban körzeti orvosi állást szerveznek. Az orvos nyomban megkezdi működését, mihelyt sikerül számára lakást szerezni.

*

„Közbosszantók" címmel megjelent cikkünkkel kapcsolatban közöljük, hogy a Minisztérium felügyelete alá tartozó több érdekelt vállalat az első félévben nem teljesítette a motorkerékpár alkatrész gyártási tervét. A lemaradás különösen a motorkerékpár-lánc termelésénél volt jelentős. A hiányosságok kiküszöbölése érdekében intézkedéseket tettünk.

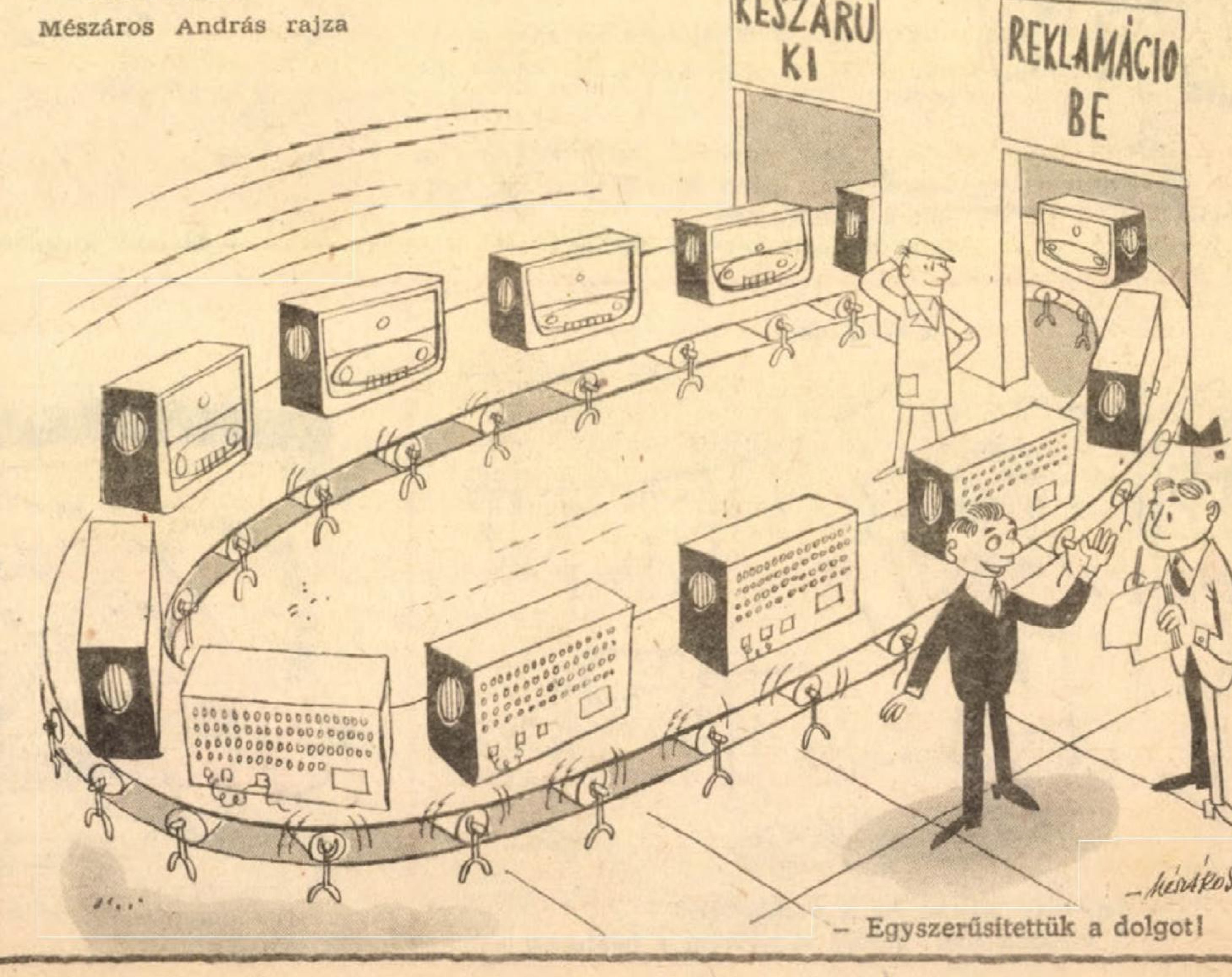
Kohó- és Gépipari Minisztérium
Kereskedelmi Főosztály
Hidas István főoszt. vez.

*

„Miskolci mozaik" című cikkünkkel kapcsolatban a V. B. közli lapunkkal, hogy a strandot modernizálják, a társadalmi munka egyre erősödik, tervezik új tapolcai szálló építését és javulni fog a gázszolgáltatás.

Önkritika

Mészáros András rajza

– Egyszerűsítettük a dolgot!

Az erőfutball

Takács Zoltán rajza

Használt a büntetés

Erdei Sándor rajza

– Ha meg méltóztatik engedni, kedves sporttársam, akkor most a szabályok gondos betartásával leszerelem...

Garfunkel és a Bizottság

– Van egy ötletem... – mondta Garfunkel és szemérmetlen sóvárgással nézte üres rumos pohara fenekét.

– Na, ne mondd el... – szóltam és menni akartam, de ő szorosan fogta a csuklómat.

– Jó pulzusod van... – hízelgett, majd gyorsan folytatta. – Az ötletem az, hogy más foglalkozás után nézek. Egész életemben könyveltem és nézd meg, mi lett belőlem. Egy öreg, kopasz kis senki, tele életkedvvel és műfogakkal. És ha egyszer egy tízesre van szükségem...

Hirtelen közbevágtam e veszélyes ponton.

– Szóval, nem akarsz dolgozni? És akkor miből fogsz élni? Tarhából?

– Szégyelld magad! – intett le szomorúan. – Hányszor kértem tőled kölcsön?

– Ahányszor találkoztunk...

– Na, látod! És nem is találkoztunk olyan gyakran... De mert rossz voltál, folytatom. Én ezentúl szakértő leszek, ez a legjobb és legkönnyebb foglalkozás. Hadd mondjak egy kézenfekvő példát: mennyivel nehezebb egy tojást megtojni, mint megenni és azt mondani, hogy nem volt friss... Világos?

– Mint a napfolttevékenység! Lyukadj ki!

– Kilyukadok... Tudod, hogy én most a Gubacsfeldolgozó Vállalatnál dolgozom. Jó ideig a gubacs feldolgozása lázasan és jókedvűen folyt, nem volt semmi baj. Akkor jött egy távirat, a következő szöveggel:

Csuetoertoekoen kiszállunk. A Bizottság.

E perctől kezdve a munka lázasan abbamaradt. Semmi mást nem tettünk, mint a Bizottságot vártuk. Reszkettünk, féltünk, rémképek üldöztek bennünket éjjel-nappal. Ide-oda kapkodtunk, hogy minden rendben legyen és a Bizottság meg legyen elégedve. Az idegroham olyan egyszerű szórakozásnak számított, mint a szívtrombózis. Volt, aki a nihilizmus, volt, aki az alkoholizmus karjaiba vetve magát, keresett vigasztalást. Egy szép napon aztán, amely egyáltalában nem is esett csuetoertoekre, némán suhanva, megállt egy autó a ház előtt. Óriási ajtócsapkodás és kiszállt a Bizottság. Vészjósló, de ruganyos léptekkel egyenesen odament, ahol a derék dolgozók éppen azon voltak, hogy reszkető inakkal a gubacs feldolgozásának látszatát keltsék. A Bizottság megállt és nézett. Semmi mást nem csinált, csak nézett. Se nem beszélt, se nem köszönt, csak szúrós szakértelemmel nézett. Aztán elment és az étkezdében, felvirágzott asztalról megevett egy mindent elsöprő ebédet, előétel à lá Marengó, bor, sör, pálinka. Délután még egy félóráig nézett a Bizottság, merően, aztán ajtócsapkodás, dirr-durr, elsuhant. Hát ilyen Bizottság akarok én lenni, à lá Marengó!

– Süljön ki a szemed! – vetettem közbe a rend kedvéért, de Garfunkel méltatlankodva tört ki:

– Miért? Miért éppen én ne lehetnék Bizottság? Tudod, milyen szúrós szakértelemmel tudok én nézni, ha jó napom van! És tudod, milyen vészjóslóan tudok én lépkedni, ha egy kicsit összeszedem magam? Nézz rám! Direkte Bizottság-arcom van! De még nem is mondtam el az ötletemet. Figyelsz?

– Mint egy mormota.

– Rájöttem, hogy van egy szakma, amivel senki sem törődik és ez maga a szakértelem. Mert kétségtelen, hogy vannak jó és rossz szakértő bizottságok. De ki állapítja meg azt, hogy egy szakértő bizottság ért-e a szakhoz? Ezt én fogom ellenőrizni. Megalakítom a szakértőket ellenőrző szakértő bizottságot. Képzeld, milyen nagyszerű lesz. A Gubacsbizottság kiszáll az autóval a helyszínre és néz. Erre én kiszállok egy még nagyobb autóval és én nézem őket. És én még nagyobb ebédet eszem, à lá Marengó. Szédületes perspektíva! Már ki is néztem egy villát a Rezeda utcában, ott lesz a Központunk, mert gondolom, annyit te is tudsz, hogy kiszállni csak Központból lehet...

Olyan szúrósan néztem Garfunkelre, mint egy Bizottság, majd ráripakodtam:

– Mi az, Garfunkel! Te ironizálsz? Így nem leszünk jóban!

Garfunkel ijedten behúzta a nyakát, hangja egészen megfakult:

– Bizony isten, azt sem tudom, mi az az irónia... Adj egy tízest...

– Hogyhogy? Eddig mindig kitaláltál valami ürügyet legalább, mielőtt levágsz! Most csak így simán tarhálsz?

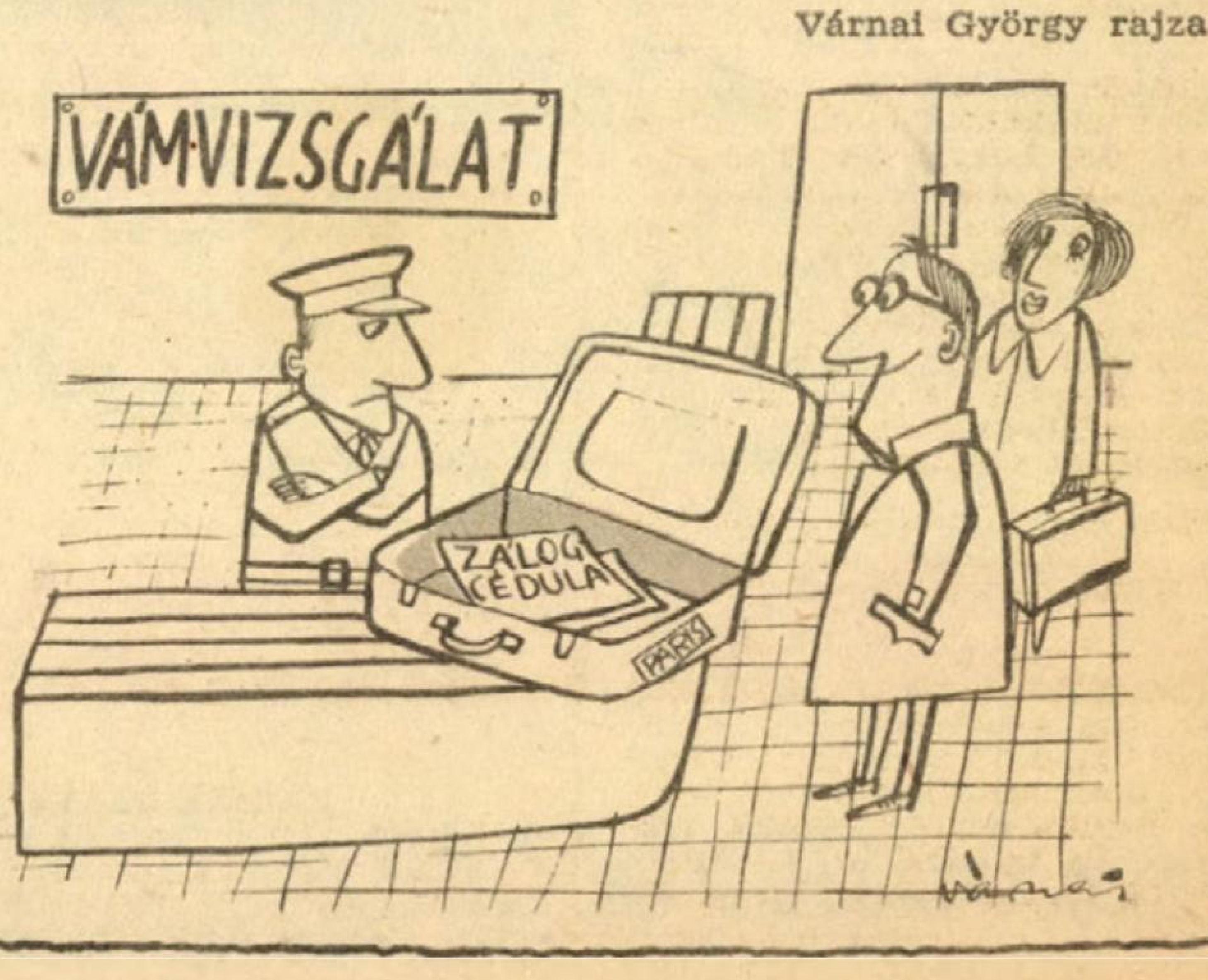
– Nem jut eszembe semmi... – szólt és esengő szemekkel nézett rám. Kivettem egy tízest és elébe tettem az asztalra. Egészen megzavarodott a nemvárt fordulattól. Megtapogatta a pénzt, jól megnézte mind a két oldalán, majd megtört hangon, jól álcázott pimaszsággal rebegte:

– Hiába, zseni vagy... Sosem foglak kiismerni...

Gádor Béla

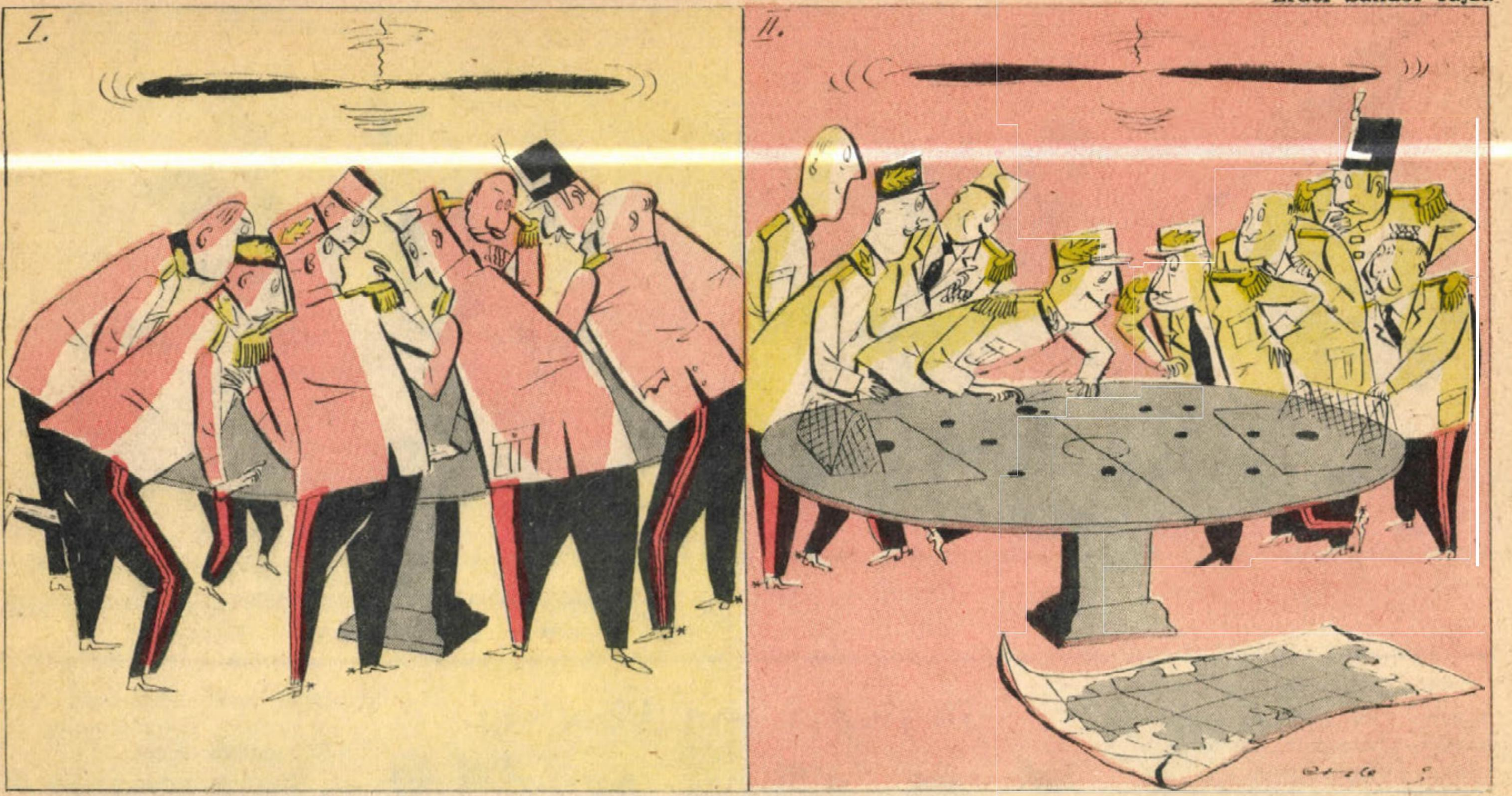
Váratlan fordulat

Várnai György rajza

Vezérkari találkozó a leszerelés harmadik szakaszában

Erdei Sándor rajza

Válságos pillanat

Vasvári Anna rajza

– Sajnos, van rá pénzem . . .

Pesti tudósítónktól

A posta nagyon meg tudja néha bántani művészi és irodalmi életünk kiváló személyiségeit. Egy író barátomnak küldtem egy levelet. A levél ezzel a nyomtatott megjegyzéssel jött vissza: „Címzett ismeretlen."

*

Olvastam, hogy Brazíliában, ahol a kávéfölösleget hol a tengerbe szórják, hol mozdonyokat fűtenek vele, most a kávé felhasználásának kiszélesítése érdekében kávéízű szappant gyártanak. Ilyen szappan nálunk is népszerű lenne. Nincs az a parfüm, amely a kávéillattal vetélkedhetne.

Sajnos, mi még csak a szappanízű kávénál tartunk.

*

Az élő nyelv mindig új és új kifejezésekkel gazdagodik. Ebben különösen az ország szíve, a főváros jár az élen. Gondoljunk csak olyan nyelvi szépségekre, mint a „Meg is őrülök!", „El is ájulok!", „Bár amilyen jó ez a film!", „Hogy nézett ki az a nő! Az nem igaz!"

Ennek az utolsó fordulatnak egy eredeti és rendkívül logikus alkalmazását figyeltem meg a napokban, amikor egy mama így panaszkodott a kisfiára:

– Hogy miket mond az a gyerek! Az nem igaz!

F. L.

Nem érdemes bűnözni

Ezt a bölcsességet egy Stanley Mockford nevű amerikai bűnöző írta könyve címéül. Az illető hosszú börtönbüntetése alatt írta a könyvet, s azt fejtegette benne, hogy a bűnözés nem fizeti ki magát.

Ezt ő maga is bebizonyította, mert röviddel szabadlábra helyezése után újra elfogták, s bankrablás miatt újabb hétévi börtönbüntetésre ítélték. Nem ő az első moralista különben, aki nem fogadja meg saját intelmeit.

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel. 343—100, 142—220. — 60.4001 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány utca 3. — Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.